

בחיות

המחשבה הסנושית קצרה מאד מהשיעור העצום האלהים הנעלמים מעיני
בשר והשפיע עליהם וכריח ודחוק אורה דוחק גבול מאד לנבואה ענין בחיותו
התחייב על זה כל מי שזאג ממין האדם שלמד והתחכם מכחו להמשיך אחר דרכו ופגועה
שחקו השפיע יהוא הנכבד דחקו מחשבתו לשפיע משלימותו על זולתו ובפיה שיקר
שכלו יהיה קול שפיעו כשיעורו וכפי מה שרחב והתפשט שכלו והוא רחב שפיעו כפי
כשיעורו כלומר נרצתו להשפיע על זולתו שפיע בדמיון אהו מרובי מינו ומיתר ון
חכמה אסמעת. מאד אורו לא יתכן שישפיע רב ואסרוב יאמרו לא יתכן שישפיע
מעט ואס לא יאמרו אורו דבר מהשפיע לא יתכן שישפיע ממנו דבר כי איך יתן אדם למנו
שאר לא נמצא אורו וכבר אור חכמי העולם ענין השפיע הנכבד העליון לענין שפיע הממון
כלומר שיש מי שהרבה לוה ממנו להעשיר זולתו כי לא חלקו זאת החלוקה הנזכרת בכלל
כאם לבי היכלת לא למי הרצון כי שמי שיכול להעשיר אנשים רבים ואולי לא יעזבו
רצונו ואפי להעשיר עצמו עשר אמת אך יקצר כחו מאד להיטיב לעצמו ממנו כל שכן
שלא ייטיב לזולתו ועליו אמר שלמה בחכמתו ולא שלטונה להללים לאכול ממנו
אם נכרי ואכלנו יל שיעשנו ה על ככה בעבור היות עיני צרה בעובר הלהים
ואולם השפיע הנכבד בהמצאו דוחק להוציא כח המחשבה לפועל אס לא יאנעו המקבל
מונעים פעמים או חצוניים גם יבקש מי שקבל להתמלא שר קבל יאמץ שהשפיע מביא
למי ענינים רבים ופעל מי שקבלו מהענינים ההם כפי מחשבותיו הקדמות לקבלת
השפיע ההוא וגם יתכן שיתחנף מצלו השפיע העליון ממשכנות אשר לא קצמו
וכריחו להוציא ענינים לפועל והם העצמות אקטיות כוללות והם פריטיות מועילות
או מוכרחות להקדישם לפע המועילות על שהמצא התועלת שכן נמשכן חזק מדביר
הפחית הקדחתיות עם הכחות המועילות כמו שמחזק הנער נמנעים שהם הקדמות
לחכמות המועילות מפני שהמעשים ההם הם משכנות השכל ונמצא שזם חזון
מעשים הצנים אין שכל שאחר שכל ימצא השכל משכן לשכון עליו לא שכון כלל ואעפ
סאין לעצם השכל עיקר ולא הכרח לשכון במקום שהשכל ימצא עוף ולא כח בעוף וגם אין
בעצמו יתכן ששכנו על מקום רק הקבר שהוא משכן לו יבקש בעצמו אחר משכן עליו
ואחר שהיה בלתי קדוש בגמיון האור השמש עם הכית האפל שהבית לבע אגיע אליו
אור השמש הוא נקרא אפל ונהניע אליו האור יקרא מאיר והוא אליו יראה מה שבית
מפני ששכן עליו האור אינו מן האור ואמנם לעפ שהאור כח בעוף השמש אינו כח דבך
בעוף הבית ועל כן בהסדר אור השמש מהבית ישוב הבית אפל וחשוך כנהניע
ואמנם כבר קבל בעל הבית התועלת ההכרחית לו מהענינים אשר בבית מפני
משכן עליו האור והוא שבו השיג בראות עינו מה שהיה בבית וקן כל דבר בו
בעיניו שאמר שם וכשזז ממנו אחר הקונו זו אם היה בעל הבית זריז והשכיל
שהאור יפדר בלילה מהבית עכשנצנומה שואזי לנצנוע עכשנצלה בנמרה
סואזי לנבואה שנה צנצנתו כלי שלל יזיקוהו צגבים בסור אורו
כאן נקרא האדם הוא נמנע הבית וחכמי הבית הם המעשים אשר לא יתכן

לעשותם מבלעדי האברים ובעל הבית הוא הרוח הנפשי המקין עניי העוף
 ונהפיע אד השכל על המוח ועל הלב ועל הכליות ועל שאר המקומות
 אשר זור השכל שוכן עליהם בהיות הרוח וזכרון אור השכל והענין עם
 כחו מצאנו והענין והנה שכל לתקן כל הענינים האלו לרקנס בעל
 מצאנו אור השכל כי כבר ידע ענין היות מצאנו עם העוף לעולם מצאנו הענין
 לעולם מצאנו הענין והמנינים המובנים הם המדברים הפרטים ואם לא יגדלו
 המקומות הפרטים כח השכל והכן שיבואו מצינים ויזיקו כל צרכם ולא ימצאו
 מונע מהזיק שהנה כשארה הפרט בלתי נדר ופרט קורא לעב ומפני שאור
 השכל הוא לסנה הראונה הנצורה כל הפרט חבירי אע"ז החבור לגדור כל
 פרט וקראנו שמו נשם הספה הראשונה והוא אור השכל ובעזרת אור השכל
 אור בחיבורו זה ענין לבור המסכילים ומפני שאור השכל מיוחס נשם עשירי
 מחלקו לעשרה חלקים נאמנים וכל חלק וחלק אסמנו באותיות **החלק השני**
 ביהא וכל אותיות השכל אור ענין שיהיה אור השכל שם אחד או תיבה אחת
 נחלקים לחלקים יגועים לפי הדבור ואמנון בזה הספר להועיל המתחילים
 בענין השם המפורש ואורה להם דרך ידיעת ענין שיהיה ערך זה החבור אל
 ידיעת השם הידוע על דרך הקבכה הנבואית כדרך חכמה מעשה בראשית
 אל מעשה מרכבה והנה העידת אל זה לעשותו כן אהבה שם חברים
 מאהבי החכמה מכלל מבחר בענין אסיע אשר בלמים קובליה אשר הקריב
 אליהם מאור והם פריס אל המעשה ושם ר' אברהם המסכיל נהן הנס
 זל נזהר בהיות עם ימים מנעים בקשו ממנו לכתוב להם בקצרה
 הקדמות כוללות מענין ידיעת השם הנכבד והנורא ומרוב אהבתו וחסדו
 אמת הסתרי עזמי לתת את אילנותם בראש כי הזמן והמקום והחסרון
 היו בזה כנגדו למנוע אבל מתוך נבירת האמת עליהם נחת המונעים
 והשתכלת השכלים חכמה בעל ואע"י יונע שזה החבור יועיל להם מאד
 ולרומם להם בהיותם שומרים מצות הספר הזה ענין שיבאם מה שאכתוב
 בו אל כשנת השכל המועיל אשר השגתו היא גם כן מביאה לוי קבלת הדבור
 מפני ואם יגועים מונע מאד המעלה העליונה חס נשלוס הנה יועילו בזה
 החבור וכן תועלת שפע שכלי שבו שכלן וזשון סתרי תורה וטעמי אלה
 ככלל והנה אם כן לא ימלטו בענין לעשות תועלת רבא מנעמי ומפני שהשפע
 הכבד מביא לוי חבור ולוי חבור יתכן שיקבלו מספרי זה דרך עק שיתקין
 להכבד כחם הראשונה ונמצא שכלל לפעול ענין ענין שיוחסן אל להיות
 בעולם יהיו מציאות בעל האלים ואם מוחסנו בעל האלים נשם בענין שיתועל
 שיהיה ענין מציאות האלים שם נבדל ונמצא ששם כל שכן בבע
 שכלי ואם העבור חכמה נפשי אל נפשי אברהם נתן להם סכנה אמת
 שתקומתו זאת ההקדמה המועילה סבת החבור אהל להקיע בו כוונת

ומה אבקש עזרה לעזרת נהודעת שמו לזולתו למען ספרי שמו בכל הארץ
 יסדרו שמו שמו בעל שכלי נפשיים יעלו שמים
 זרח מאור שכלו וכו' יתעצו אישים בבוא יום אחר יומים
 רוח אלהים תעלה מעלה וגם השוב דרך ענפי המים

החלק הראשון כולל היותו והם אבותיה ואותם כוללים חלקים
 מסומנים באותיות אברהם ובהם מכלול חמשה ענינים הא אשר
 סימנו א' יכלול ענין דבר כל פרט והב אשר סימנו ב' יכלול תועלת מהות הדבר והב
 אשר סימנו ג' יכלול הכרח מציאות התועלת והב אשר סימנו ד' יכלול מעשה הכרח
 כמוביל והב אשר סימנו ה' יכלול ענין הפסד העדר הדבר ונמצא שראוי לקרוא
 שם זה החלק הראשון בכללו גדר פרט
והחלק השני כולל חמשה אותיות והם ז' וז' וז' וז' וז' כוללים

חמשה חלקים מסומנים באותיות ספרדי ובהם מכלול חמשה ענינים הא אשר סימנו
 ס' יכלול ענין כלל סל המעלה והב אשר סימנו פ' יכלול מהות תועלת המצות והב אשר
 סימנו ק' יכלול הכרח מציאות התועלת והב אשר סימנו ר' יכלול מעשה הכרח בכלל
 והב אשר סימנו ש' יכלול ענין הפסד העדר המצות ונמצא שראוי לקרוא זה החלק
 השני בכללו כולל מצות **והחלק השלישי** כולל שש
 אותיות והם כל ואותם כוללים

מסומנים באותיות כן ובהם מכלול שש ענינים הא אשר סימנו ט'
 הלשונות והב אשר סימנו י' יכלול סוד הלשון המובחר שבהם ועלכן ראוי לקרוא
 שם זה החלק השלישי בכללו סוד לשון הקודש **והחלק הרביעי**
 כולל חמשה אותיות והם מנעמי ואותם כוללים חמשה

חלקים מסומנים באותיות שמואל ובהם מכלול חמשה ענינים הא אשר סימנו
 יכלול ענין יצירת האדם והב אשר סימנו נ' יכלול כח אהיות שבהם נזר והב אשר
 סימנו ס' יכלול התחלקם לשלשה חלקים ראשונים והב אשר סימנו ע' יכלול המסמ
 הטלל את כלם וקצת מנעמי והב אשר סימנו פ' יכלול התחלקם לחלוק שמו
 חציו לשניים וחציו לשניים וכל ששם והנה ראוי שנקרא שם זה החלק הרביעי
 סגאיות היתירה **והחלק החמישי** כולל שלש אותיות

והם נקד ואותם חלקים מסומנים באותיות אב' ובהם מכלול שלש ענינים הא אשר סימנו
 יכלול סוד השמות והב אשר סימנו ב' יכלול ענין הפעלות והב אשר סימנו ג'
 יכלול כח המלכות ועל זה ראוי שנקרא שם החלק החמישי שלוש הדבור **והחלק השישי**
 כולל שתי אותיות והם ש' וז' וז' כוללים

שני חלקים מסומנים באותיות אל' ובהם מכלול

שעשעם הא' אשר סימנו א' וכלל אותיות השם המיוחד והב' אשר סימנו
 ל' וכלל ענין הוראתם ולפיכך נקרא שם זה החלק השני יחיד השם
והחלק השביעי כולל ארבע אותיות והם תשנך ואותם וכללים
 ארבע חלקים וסומאם באותיות עפ"י ובהם וכלל
 ארבע עשירים הא' אשר סימנו א' וכלל האותיות והב' אשר סימנו ב' וכלל
 אסקל האותיות והד' אשר סימנו ד' וכלל עלמדיא ונמדיקון וראשי תיבות
 והכ"י תיבות וסופי תיבות ולכן נקרא שם זה החלק השביעי בכלל האותיות
והחלק השמיני כולל שלש אותיות והם הוה ואותם וכללים ששה
 חלקים וסומאם באותיות זכר ובהם וכלל שלש
 עשירים הא' אשר סימנו ז' וכלל סוד קזכרית בעקוין והב' אשר סימנו ח'
 וכלל סודי העקוד והג' אשר סימנו ו' וכלל ענין שרף האותיות עם הקוקה
 ועל כן נקרא שם זה החלק השמיני בכלל אבא השם
והחלק התשיעי כולל ארבע אותיות והם ויהי והם וכללים ארבע
 חלקים וסומאם באותיות עזר ובהם וכלל
 ארבע עשירים הא' אשר סימנו ע' וכלל קשר הלחות העליונות וק' החתונות
 בשם והב' אשר סימנו ו' וכלל נמות השמות שבהם קושרים ומתירים והג' אשר
 סימנו ו' וכלל איכות הקשר וההדר והד' אשר סימנו ד' וכלל תעלות הקשרה
 וקדמיה ונקרא שם זה החלק התשיעי בכלל סוד איסור והתר'
והחלק העשירי כולל חמש אותיות והם ויהי ואותם וכללים
 חמשה חלקים וסומאם באותיות לבדכה ובהם
 וכלל חמשה עשירים הא' אשר סימנו א' וכלל השגת השכל והב' אשר סימנו ב'
 וכלל ערבה השגתו והג' אשר סימנו ג' וכלל תאיר כבורעם הנבאיים
 וכלל והד' אשר סימנו ד' וכלל ההבדל אשר בין המשיגים המתבאיים וההאשר
 סימנה וכלל יצור הכלל קשפה וצדק כלבדל ולחבר והנה דארי שנקרא שם
 זה החלק העשירי שהוא הקבלות האחרון עזרת הנבואה
 ואחר שם שלמנו העשרה חלקים לבין סגוריהם וכלל שמותיהם בסוד שוק
 יחיה ואלה הם הא' וצד פדיות והב' בולל מצות והג' סוד לשון הקדש והד' סוד
 אותיות התיבה וכה שלוש הנבוא והו' יסוד הוה הוה הוה הוה הוה הוה
 מבא השם זהו סוד איסור והתר' והי' תורת הנבואה ואחר שזכרנו בכלל
 נשוב ללשון בפירוש כל חלק וחלק כפי מה שפוצל מהפירוש באשר ישיגקלר
 וכלל האחריו היוצא בעוה"ס בבח העליון המעורר דעתנו לזאת ואם לא
 היינו דאיים לבק' **החלק הא' עשירי** כולל א' סימן א' וכלל ג' כחכמה
 וכלל חלקי חמשה **החלק ב'** כולל ב' סימן ב' וכלל ג' כחכמה
 והשם אברהם **החלק ג'** כולל ג' סימן ג' וכלל ג' כחכמה
 תחלת מדינת כל מבקש יד (כבודו) הוא שלל פירוש ג' כחכמה נחש הרע

יד אטר סימנו ב' כלל
 תאורת האותיות

לצא בפירוש לנשך שעל זה רמז שלמה החכם באמרו בקבלת חופר עומד
 בו יטול ופירוש ג' יסכנו נחש ומפני שזה החבור כולל עשירים זרים מאד
 מאומתנו היום בזרנו זה התחלנו כי בענין ג' הפירוש אשר בימים הקדמונים
 נכללו בהם רבים מן המשכילים כמו שיעור להם רעל באומרו בקדש להעמיד
 חזון ונכללו ואף ומן המשכילים וכלל יוען טעם לדבר באמרו לבדל וללבן
 וכלל למשך לזה ע' שאמר בו באחרית הימים ויזטמו רבים ותרבה הדעת
 מפני שאמר ידמיה ביער הרע שומעו לבקש את קבלי וכלל ויזטמו ויעז
 שמלכו הפירוש מנעו מאז הכופים מלבדך כשם בכתבו וכלל כס כמון
 שיברכו את העם כשם במקלש בכתבו ובמנינה בכניין והנה הפירוש בעתה
 סוג השם היו פולנים ג' ההרעה והמציקה והיו מפסיקים האמונה בשהיו מניס
 לנעה שהאמונה האמיתית היתה הכך מאשרתם השקרות ומנינום הרע
 וזה שהאדם המאמין בד' אחר ואין בידו מאזע שכל והשקול גם האמונה ההיא
 אשר קבלה בימי קדמותו אשר לא היה איפשר להיותו מאמין ווללה לבי מיעוט
 שכל שאם לא היה מקבל שום אמונה היה נשאר תמיד כבהמה בעזרת אדם
 דאין עפ' כלזה אחר הנגיל שכלל שיחקור וישיס נעת באמונתו המאובלת
 וילמוד ע' שיצאנה לפועל מושכל שעל זה באמר פתי יאמין
 לכל דבר וערום יבין לאשורו ואם קרא המיד באמונה מקובלת בלתי מובנת
 לבי הראוי לאבק בה על פי המושכל הנה הוא ענינו עומד בפיתוחו
 ובהביט אמונתו אשר קבל בקמנות קנה נעה ממנו מקצת הפרדות ושב מבין
 וכך עולה ממדונה לאורנה מעמאעא ושכלל מרגל בכל יום עשיון בעשירים
 המושכלים אשר קבלה מדומים נמשכים אחר המושגים ואין ראוי להשור יונגין
 א' יבואו ומלמדין מפני שכלל כל סודי האמונה בקמנות כלל נשאר בעתה
 וכלל נשאר בעל חלשות שכלל כמון שאין ראוי שיאשים מעקרו אשר הצחקתו
 מחלב שגיה בעבור שלא הצליחהו שזר האמונות העצום מיד שהיה אס היתח
 עושה בן היה יתקבל עליה מאד (פירוש) מוחזק ממה שהפירסחו מלמה אבב
 היא בזונה להחיותו בחכמה ולא להמיתו באזון ואין לו שיעור
 הלחם והבשר והיין וכלל שם בסח"ס לנכללים שבהם מובלס הם סם המות
 לקמטם שאין כוחם סובלה כן ענין קבלת האמונה המושכלת עם המקובלת
 שצנע מהמושכלת סם חיים למשכילים וצנע עתם סובלה והיא סם המות
 לפירוש אשר אין דעתם כולל לסובלה וכלל כן כ' כשנכלל אדם האמונה
 האמיתית למשכיל ישיג דעתו אס סובל אס לא וזה כך האות אס ישיג בהנכלל
 וכלל בשמנו סודו ולא יפירוש ג' היה אשרתם לה כמפתחות למענון שפוטקם
 ישמלחן מלכונם בוחיות רעות ג' בן מיד ג' זה המקבל האמונה המושכלת
 הוא חכם נעבדן מעורר ויתן לחכם עור הוגע לנתיק ויוסיך לקח
 וכלל המנוע מנעולו בהיות כלל ידך לעשות ואמר שם קדמה סוד אחר

ויבדל פשוטם עליו ויחשוב שם מעליו כח מעולה ושאתה שכל בעליו
 או מין אפיקותם אל האכילה סם חיים כן המיתה ונפשו מידך יבוקש
 סכר הזהיר שנה עליו באמר באזע כסיל אל העבר כי יבזז לשכל מילך
 ואל השיג גבול עולם אשר צבלו האשועס ונפי העשין הזה הבחן כח כל מקבל
 ובר מושכל או מקובל וקנינה כפי מה שהוא והסוד הראשון אשר תכלה לו
 יהיה מן הקלים אשר בפך מלא שר נבדך אשר לך לפי מלא גלגלי ובעשותך
 כן תקבל אלס חקו והמשך אחר חכמה ית אשר נותן לחם לכל בשר ומשבע
 לכל חי דעון כלומר משביע לכל מי מדעו ששך ידע כפי מה שהכיר בו
 והשתכל בעשין זה לתת לאיש בקרביו וכפי מעלתו ואם יצא מפך דברים
 מורים אשר שרע הגדר אצלובן מהר יגדור מה שפדע עני שהתם
 כוונתו אל אשר היה בו מהחלה ועשה כחבולה עג אשר לא ידע שכל וכל
 ישיג כוונתך בשום פעם ובזה תקרא עור פדעו חלק ענין
 סימן ב' כולל מהות העלת הנד
 שיביא אל העלת קננה או גולה שם לזכרון לזה תהיה פעולתו בלתי השגחה
 שעשין השגחה מורה על כוונה ודעון ובחירה ופי שפועל פעולה בלעדיהם
 הקואפעולס מקרה עני שפי אס כלל פעולת העלית אצל הטבע שאין
 לו עליה שום כוונה ויתכן שאם היה אופשר אצל כלתה היה שמה בך ול היה
 פועל אותה לעולם כמזון לבעל שכל או התיארה נחלופי מה שהתן מן המזון
 שכל לו הנחיות לקיים בה חיו וזמן אחר הנה גם לזה הפעל עריך שבעין אכל
 קצת כוונה משועפת עם הכרח האבער והוא שיכין לאכול המזון המועיל
 אשר אין האבער מכריחו לאכול ממזון קמזיק אבל הכרח הטבע שיהא מלא חיותו
 הוא שיהיה כוונתו לל שפי הטבע מהבלבמוזן המועיל ופועל בו צומח
 כוונה וצפ שמובעל כוונה ואיס מקבל באורה הצורה בעצמה המזון המזיק
 אבל שם אכלו המזיק כוונה פעולתו שכוונה מעביע את הטבע היותו לשמור
 מבע הנזון מזה זמן כפי מזונו ולשמור מן העזון החזק תמיד נחללת ההויה
 וההפסד ואם מי שחצי בוונתו להוות הדברים בתש המועיל וההפסד הכרחי
 עפע ההויה כל שכן שאני למי שהתעלה כלל שלא שיכין להועיל לעצמו
 בפעולתו ואם עשה כן אז תהיה פעולתו פעולת בעל שכל וכל מה שיהיה
 שאכל האנושי יותר שכל באיש במכוון אל התעלה תהיה העלת יותר
 גדולה לפי עשינה וכל שכן שהתקבולת חזקה ושלמה אס השתתף קצת
 מהכוונה השכלית הלהית עם כוונתו שאז העל אלכמכוון מהות העלת
 וזהו כוונה לכל משכיל שכלל שהתעלה המועיל לו בהיותו עורפין נכרין
 היא היות שכל מכל מזה הנזק האפשריים ואם הפך היה קל שינוקו בודדים
 והוא נכר שכל מהות העלת יותר חזק ויותר נכבד ואם נדר הפך מועיל
 להיות לרבים כשועת הנפשות ועל כן כל מי שהוא מעלה מעלה או חלק

שהוא אצל קטח חסד שהוא
 כל מי שחיותו בעל חיים
 לא מעד חיותו בעל שכל

שם או היותו כל שכן אס
 פריך ומכל צדד וצדדים

מחלקיה או מציגות הדבר בהיותו מכון בפעולותיו לסדר אנשי דורו ומתקן תק
 תקנות ועזר גזירות כלל לעור פדעו הנזכר ומעלה סכריו ומעלה אל מעלה
 עני שהגיע אל העלת ריוח המזון לעם ומשם אל העלת הוורס שלום והשמים
 ובריאם בנפס ומשם אל העלת היותם נחלים החכמה המביאה לידי חיי הנפשות
 הנצחיים הנה זה האיש בעשותו כן הציע האוכל השומעין לגבדיו והנמשכין
 אחריו אל תכלית התכליות בעולת שם מהות כלל העלת בכלל הוא מוכן בהכרח
 וזהו העלת הוא שוגיע אל מה שהיה בעבורה יצירת הזכס בעולם השפ
 ואם כן מהות העלת האחרונה שכלל התעלות והנכבדות שבחן הוא השגחה
 החיים האחרונים הנצחיים שכוונת כלל העלות הוא שנות והאמצעות היתר
 להגיע כל זאת האחרונה הנכבדת ואם הנהיה נשלמה הכוונה העליונה בה ואם
 לא נעדרה הכוונה והיתה לבעלה וידע שמשם התעלת האחרונה בכלל המעלות
 מהותיות של יגיע אל מה האיש הרמוז אלו ההוה הנפסד הנה יתכן שיגיע
 לזה זה האחר ועל זה נשמר המין כפי שישג זה וישלם חסדו של זה ואם כן
 מצד המכוון התבאר שמהות העלת האחרונה קיימת לקצת אשיהמין
 חלק ענין ג' סימן ב' כולל הכרח מעלות העלת
 אין ספק שאחר שהמכוון הראשון כוון אל מעלות העלת כשפי פעולת העלת
 היא הנחיות ומחויבות שהמצא ואם מעלותה לחלק קטן מחלקי האדם מפתח
 דק בהכרח היא יותר נכבדת אצל העם המקבל כמו שהא הכרח שימצא איש
 האדם ואעפ שהא איפשר שימצאו אילו הנמצאים לו זולתם ערם המצאם הנה
 אחר המצאם יאמר עליהם שהם מחויבים המציאות בבחינת סבתם ואיפשר
 המציאות בבחינת עצמם ואשר היה סבתם הנשונה ים להמצאם הוא אשר
 כוון אל הכלית וציר מהות העלתם לפי עצמותם ושאר זיפסד בתחלתו בגע
 במציאותם ומחויב והכרחי בשום בעבור שהמצאם וזהו כולל בעלת האנושי
 היות מעלות כלל אש מציוד ממציאו כל שפי שבתו להמצאין כוון ההכרחי
 מעלותו העלתו ומיבד להמצא לבען או עמו או אחריו כל בעת הפדיו מן העולם
 השכלי כמו שאמר ואם שכוון להמצא לו יצרכו והעלותו בעולם הזה וגם לעת
 האתים היות כל זה בטבע כד הכרחים הנגשם ומייבס שכלם להקדור שזה התקון
 צומח לתקון מכון אצל שפי שם כוונה נופל עליו בזה ואין לנו ערך להקשות
 עליהם נאחשבותם כי כחנתם דמוקה מכונתם ואמנם אס לו היה בעבור הכרח
 מעלות העלת לו היה שום גבר מתקיים כמו שזמר שהמזק הכרחי לטבע כל
 נזון ואם לא היה בו העלת הכרחית לקחמו לזה היה נמצא ואמנם חמשת החושים
 בכללים הכח המרגיש הם למי העלת יושגהם הכרחיים כלומר שכלל מתקיים
 בלעגם זמן אחר וישגהם מעולים כלתי החיים והאחרים הם השתים
 הקדובים אל חיי האדם והעצם והמועילים הם השכלה שהם רוחניים

מחלקים

יותר מהדלשונים והם הראוהו והשמע והריח וזה שאם לא יראה אדם יתכן
שמה וכן אם לא ישמע או לא יריח כי הנשימה שבאף אינה הריח אבל הנשימה
שם החיים תלויין אינה מכלל החושים והעצ התהרר שצנע שזינוא יח
הוא מנסה ואם לא ינשום כנע קטון ימות אבל אם לא יריח כל מי חיוול ימות
בעבור זה כי ענין הריח הוא שיריח ריח טוב או ריח רע או בינוע והנשימה
אם כן נכד אחר אינה הריח אבל אם לא ישמע כבר היינו אומרים נסכן שיחיה
כלי מעט אחר שהמאכל אינו העפע אבל מפני שאנו רואים מי שלא ישמע
לו האוכל של התעורר האורו לאכול ולא יוכל להעביר מזונותו שאם לא
יעבירנו קיאו כי אם טופעו לו לא יסבלו ויהיה זה הכרחי ביותר על כן
נלך שהמעט משתק עם המזון וכמו שהמזון הכרחי לחיות כן המעט
הכרחי לחיות וכמו כן נאמר בהקדש המשותף לו שידוע שמי שאינו ממשיג
ואומרים ואם הם שהם משכן חיים וזהם הנהכל שכן שר העץ שהוא אור
וזר בריח הכשר והלם חיים כל שכן אחר מותם ואם כן הנה הסיח מציאות
התעלה בהכרח מציאות החי בעצמותו וכן נראה גברים

חלק ד ענין ד סימן ה כולל מעט הכרח המועיל

בענין שהתעלה הכרחית לפי כוונת המציא את בעלת התעלה כדמו

סזכרנו יראה כי הכרח הוא המעט בעצמו אבל עם טוב ענין יתבאר שהמעט
זולת הכרח וזה כי הכרח אם היה אפשר להעבירו היה מציאותו לבטל
ואם היה הכרח כללי מועיל לו היה מציאותו בעל הפועל בכוונה והזון אבל מעט
הכרח הוא שאין לבקש מפעלה היה הכרח הפלוע הכרחי בעלת הכרח
הפלוע ונתנת זה המעט היו מכלל דרכי סתרי התורה וסולות המציאות ושמע
ענינו בכלל ידע כי המעט בזה המקום יל סנה ומו שהשכל שהמחיים האליות
בבחינת עצמו יתחברו סנה ראשונה לכל המציאות כבר שכל הכרחי
ש להם סנה דרחיות כי המציאות נמשך מסבה לסבה פועל מהסבה ראשונה
אל נמצא אחרת ונסבה לכרחיהו רבליה לסבות כלם ויהיה כלמה שבין
הסבה הנלפנה אשר אין לה סבה ובין הנמצא אשר אינא סבה סבות ואמצאות
כלות עלות ונלוליס הכרח והסבה הראשונה היו הלוף ית שמו והסבוב האחר
שהוא אחרון שהוא העלול אשר אינו עלה למולתיו ואם שכל האדם המציא לו בפועל
שלא אשר אין אחד דבר וולתי ויורה זה לפי הסוגים העליון אשר עליו סוג והוא
העצם או הנשם לפי שתי הטענות וענין המונס אשר אין אחד וסך והוא אחי המכר
אז אמור האדם שגרו חמובר מעל לפי שתי הדעות היוענות והנה כל שבין שתי
הקצוות הוא סוג וענין בעד מעלה ונמצא וזה ידוע לגוי שיגיע מעט הקון מן הכבוד
הפלוסופי והבין מה שאין לו דבר בכל המציאות בלא מעט ויך יתכן שיש להיות
התורה והמצוה כל מעט שאחר כל מציאות הער עושים והנעם ובלי הכנס
יש להם מעט דאיתנו נס כן מה שהם מעצמין את האדם כל שכן שיש מעט

בגברים שהם קיומו של עולם לל לתורה ולמצוה וכבר נתנו אנשי החכמה
בספריהם שכל מעשה יש ארבע סבות לא מציאות והם החומר והצורה והפעל
והתכלית ובארו כי התכלית היא הסבה הנכבדת שבהן יבענה ימצאו השל שאם
לא הייתה התכלית לא נשלמה כוונת בעל התכלית ואם הייתה נשלמה כוונתו ואם
ק מעשה הכרח המועיל מציאותו שהוא להגיע אל מה שכוון אליו בעל התכלית
כי תכלית עשה כלבר ואחר מן המציא לו התכלית ואם כן התכלית היא סבה הכרח
והכרח סבת התעלה והתעלה סבת מציאות הנמצא כלומר שלו נמצא כבר
בלתי תעלה והכרח מציאות המציא הבין להמציא הנמצא והתעלה ואשר
הוא הכרחי לו כני להגיע אל תכלית כוונתו שהיה הסבה הראשונה והיא האחרונה
בעצמה וזה מספק בזה המקום לפי כוונת בזה החבור ואלעף שציוד אלה
הענינים העמוקים יריך להגיד צף הספרים לאמנם בפניהם וענו פה
כוונתנו גק צדולו להאריך

חלק ה ענין ה סימן ה כולל הספר העיר הגדולה

כבר זכרנו שכל דבר הוא מכון מהעדר ואשר הוא מכון לתעלה והתעלה מעט
בשמות הקצוות והוא מכון כללי כן הנזק מעט שהעיר תועלת המכונת ואשר
היה תועלת הגדולה לפי עצמותה ומהותה או קטנה היתה נסכן העדרת
התועלת ההיא כשיעורה לאפניע מפסות ההשגחה וההנהגה לפי העל והקטנות
בערכם ואחר שהשלמנו חמשת חלקי הראשון בפניהם נגיע בכלל צמח

כוונתנו בהזכירנו אותם בנאשית זה החבור אשר נאמנו חסוב חושב שאינו מענין
כוונת החבור ואמנת כוונתנו בזה היא זאת

ידע כי תכלית התכלית מציאות האדם הוא בעולם הזה כני שישכיל המושכל
הראשון שהוא השכל הראשון העליון המשכיל כל מושכל אשר תחתיו בהשכיל
עצמותו תכלית כל עצמותם וכלמה שיוסף כל משכיל ומשכיל להשכיל
היה זה נכד ומעלה אצלו ואהוב ונמצא לו מזולתו ממי של מעלה מה
אשר שכל ההוא והיה מתרומה לו יותר מזולת מהמשיגה שבמיעו וכלמה
שישכלאמרת מציאותו יתחלק מציאותו יוסיף נוח בעת התגלגל נענו אם
לא ישכיל להוסיף בהשגתו אורו וכל מה תגלגל נענו בהיותו מתקרב לזמן
ההשגה והוא הזקנה והשיבה שאם הוא מקון בלתי היות נותן לזקנות חקיה
אשר היא הקטנה כמו שג בישושים חממה אורך ימים רבונה והוא מוסיף לו
היפך בחפלי העולם הזה בהתקרב אל פניגותו ממנו במעט הנה הוא יוסיף
החוק מעד בכל יום ויום

וזה פאיש אס נזכר

ונוסב שהתחם העליון וכסיל ואם חסוב לומר הנני שומר מה שיש
קונל בשמרי קונל שומר שדך שיהענה משהו ואם הוא שנה שכרות טוב
שיעורוהו בנצח ופלא דנפתי ומה שייעזבוהו לישן שנה עולם ולא יתקן ומה ש
שיקועוהו שאחר שזקן אין עת הזקנה ומן העבירות שיוסר מהם נישמע

החלק

יותר מהנשנים והם הראוהו והשמעו והריח וזה שאם לא יראה אדם יתכן
 שיחיה וכן אם לא ישמע או לא יריח כי הנשימה שבאף אינה הריח אבל הנשימה
 ששם החיים הכולל אינה הכלל החושים והעל ההתאחדות שצדקו וזו הריח
 הוא הנשם ואם לא ינשום כדעקרון נאות אבל אם לא יריח כל ימי חייו לא ימות
 בעבור זה כי ענין הריח הוא שיהיה ריח טוב או ריח רע או בינוני והנשימה
 אם כן כבר אמרנו הריח אבל אם לא ינשום כבר היינו אומרים נסבן שיחיה
 בלי נשם אחד שהמאכל אינו העפעפ. אבל מפני שאנו רואים מי שלא ינשום
 לו האוכל שלא יתעורר האור לאכול ולא יוכל להעביר מזונותיו שמו ואם
 עבדנו יקראו כי אם מומצא לא יתעורר ויהיה זה הנבדל מן הריח על כן
 נדע שהנשם משותף עם המזון וכמו שהמזון הכרחי לחיות כן הנשם
 הכרחי לחיות וכמו כן נאמר בהקדש המושם לו שיזקע שמי שאינו ממששש
 ואינו מתעורר ואם הם שם משכן חיים מתעורר הנשם כל שכן שזר העץ שהוא מור
 ואף בהיותו הבשר והדם חיים כל שכן אחר מורם ואם כן הנה הסבה מציאות
 התעורר בהכרח מציאות החי בעצמותו וכן נראה דברים...

חלק ד' ענין ד' סימן ה' כולל טעם הכרח המועיל...
 בענין שהתעורר הכרחי לפי כוונת המציאות את בעל התעוררותו...
 סוכנו יראה כי הכרח הוא העפעפ בעצמו אבל עם טוב ענין יתאר שהנשם
 וזאת הכרח וזה מהכרח אם היה אפשר להעביר היתה מציאות לבטל...
 ואם היה הכרח בלי מועיל לא היה מציאות בעל התעורר בכוונה והוא אכל טעם
 ההכרח הוא שאין לבקש מפעמה היה הכרח הפלוג הכרחי בתעורר הכרח
 הפלוג וטענה זה הטעם היו מכלל דבר סתרי התורה וסודות המציאות ושמע
 ענינו בכלל ינשם הטעם בזה המקום ר"ל סבה ואי שהשכל שהמציאות
 בבחינת המציאות ית שמו הוא סבה ראשונה לכל המציאות דבר שכל הכרחי
 יס להם סבות הנהיות כי המציאות נמשך מסבה לסבה עד הגיע מהסבה ראשונה
 אל נמצא אחר שאינו סבה לכך והוא תכלית לסבות כלם ויהיה כל מה שכן...
 הסבה הראשונה אשר אין לה סבה ובין הנמצא אשר אין סבה סבות ואסבבות
 כלומה עליו תכלית בהכרח וחסד הראשונה היו הלא ית שמו והסבוב האחרון
 שהנמצא חסד שהוא העלול אשר אין עלה למולתו הוא שכל האדם הנמצא לו בפועל
 שלם אשר אין אחר דבר וזאת דיוקנה זה לפי הסוגים העליון אשר עליו סוג והוא
 העפעפ או הנשם לפי שזה הכיעות וענין המועם אשר אין אחריו וזו והוא אחר המעבר
 או אומר האדם שגדלו חי מנבחה לפי שזה הכיעות חיותו והנה כל שבין שגדלו
 חיותו הוא סוגו ענין בעד העליונה ומה וזה ידוע לבי שינע מעט קצין מן הכרח
 הפלוג והבין מזה שאין לה כבר בכל המציאות בלא טעם ואין יתכן עם זה להיות
 התעורר המציאות בלי טעם שאחר כל מציאות דבר עשויים וחכמים ובלי הכנס
 יש להם טעם בזה וזהו נס כוונה שהם נמצאים את האדם כל שכן שיש טעם

בגדים

בגדים שהם בלבוש של עולם ר"ל לתורה ולמצוה וכבר נכתב אמר החכמה
 בספריהם שכל מעשה יש דבר סבות למציאות והם החומר והצורה והפעול
 והתכלית ובארו כי התכלית היא הסבה הנכבדת שבהן ובעצמה ימצאו השלש ואם
 לא הגיעה התכלית לא נשלמה כוונת בעל התכלית ואם הגיע נשלמה כוונתו ואם
 קבע הכרח המועיל אחר שהוא להגיע אל מה שכוון אליו בעל התכלית
 כי תכלית עשה כדבר ואחר כן המציאות התכלית ואם כן התכלית הוא סבת ההכרח
 וההכרח סבת התעורר והתעורר סבת מציאות הנמצא כלומר שלו נמצא כבר
 בלתי תעורר והכרח מציאות המציאות הביא למציאות הנמצא והתעוררו ואשר
 הוא הכרחי בלי להגיע אל תכלית כוונתו שהיא הסבה הראשונה והיא האחרונה
 בעצמה וזה מספק בזה המקום נכין כוונתו בזה התעורר ואף שיש צורך אלה
 הענינים העמוקים צריך להגיד עץ הספרים באמנם בפניהם וענין פיה
 כוונתו לקדו ולו להאריך...

חלק ה' ענין ה' סימן ה' כולל הפסד הענין הנדר...
 כבר זכרנו שכל דבר הוא מכוון מהעורר ובשר הוא מכוון להתעורר והתעורר מזה
 בשמירת הגמולות מכוון כדאין כן הנזק מזה בענין תעורר המכוונת ובאשר
 תהיה התעורר הנדר יצאולה לפי עצמותה ומהותה איך מנה תהיה נסבן הענין
 התעורר היא נשיעורה למפגע מפסדת ההשגחה וההנהגה לפי העצם והקטנות
 בעצבם ואחר שהשלמנו חמשה חלקי הראשון בפניהם נגיע בכלל למקד...
 כוונתו בהזכירנו אותם בראשית זה החבור אשר נמצא יחשוב חושב שאינו מענין
 כוונת החבור ואמנת כוונתו בזה היא זאת...

דע כי תכלית התכליות מציאות האדם הוא בעולם הזה כדי שישיג המושג
 הראשון שהוא השכל הראשון העליון המשיג כל מושכל אשר תחתיו בהשכיל
 ענינותו ככוללת כל עצמותם וכל מה שיוסיף כל מושכל ואשכיל להשכיל
 יהיה יותר נכבד ומעלה אליו ואהוב ונחמד לו מכולת ממי של מטה מזה
 ומשכיל הוא ויהיה מתבונה לו יותר מכולת מהמשיגה שצדק... וכלמה
 שישכל המציאות מציאות יתרחק מאתו ויוסיף דוחק בעת התגלגל דעתו אס
 לא שגלגל להוסיף בהשגתו אחר... ולפי כהתגלגל דעתו בהיותו מתקרב לזמן
 ההשגה וזהו מצי הזקנה והשיבה שזם הוא מקוץ בלתי חיותו נותן לקדוה חקיה
 שהיא השכמה כמו שזכרנו ביושנים חכמה ואריך ימים רבונת והוא מוסיף א
 להגות בהכלי העולם הזה בהתקדו אל פנינות ממנו במבד הנס הוא יוסיף
 דוחק מזה בכל יום ויום... וזה האיש אם נזכר
 וחושב שהתחכם העתה וכן וכסיל ואם חושב לומר הנני שומע מה שצדק
 קונו כשאר קצת מציאות צריך שיתעורר משנתו ואם הוא שנת שזכר טוב
 שיעורו וזהו נמצא זפתא דעמי ממה שיעזבוהו לישן טעם עולם בלי חק ואחר ש
 שיזעקו אחר שזקן אין עת הזקנה זמן העבירות שיזכר מהם וישמור

החלק

בבית אב יחס לו יתק ויקראו יתק ואלם מחשבתו אינה נאס גמיון
אלם יחלם בדיחיתו ובלבד עבר על הכוונה לכל אינו נכון כי אם על המעשה
שם חשב לעבור עברה אינו נקבש על מחשבתו עני שילאיה לפועל בעובד
הקבר להפך ועל זה רמזו יחל מחשבה טובה הקבה מפרצה למעשה ומחשבה
רעה אינו מפרצה למעשה עני שיעשה מעשה זה מכלל מצות הרחמים ועל
כן אין להכלית כחשבת ונכדבר נכרת כלת המעשה והמעשה הוא המציא
התכלית לפועל כפי מה שאמר מחשב ולבעל השכל המצב כבר כללתי לו סוד
כלל כל המצות באמצע דברים לפי הענין

חלק סימן י' ענין ב' סימן פ' כולל מהות תועלת המצות
באמר שכל מצות קשורה בחכמה והעולם כולו לעד שכל נקד קצתו נקד
הוא כלו איש אחד באברהם ונתן בישות ועד האדם לענין שכל אברו נקשרים
לקדש נקדש ופסוקי התורה לערים של שייס שאלה נקשרים בזה וידע מזה
מהות תועלת כל מצות ומצות כמו שידע גם כן מה קשרים נקשרים יחד הם
הנכדים מהות תועלת מציאותם והקשרים זה בזה זה שהתועלת במה שייס
בו תועלת יתקן שיהיה נמצא בגמלת הענין או בהכרחו או בשלשם או
בקשרים יתקן בענין המצות שכל מצות ומצות עולם בפעולה היא התועלת
נה נעה מציאותה בעבור ענינה נחלה ואולי אחר כך תועלת אחר שאינו
סגור מציאות המצות תועלת רבות לפי כוונת המצות אזה יתבאר תועלת
המצות שכל תועלתיה היא המכוננת האמונה מה ית ונכד רמז החכם בעל
המורה זל ענין זה בענין המצות אזה תועלת כמו שידע מספרו העבד מורה
בנביאם בחלק שלישי ודעה משם ואחר שהמצות נקשרות זו בזו נכד התבאר
מהות תועלת כלל בעבור הקשר אשר ביניהם ובין אמצע השם ועל כן הזהירו
הכותב זל על המצות באמצע הני זהיד המצות קלה כחמורה שאין אלה יודע
מאן שכן של מצות

חלק סימן י' ענין ג' סימן ו' כולל הכרח מציאות תועלת המצות
באמר שכל מצות המצות היא להמשיך דעה אדם לעבודת ה' ולענין נשגות
הוא לא היה מציאות הכרחי לפי טבע האנושות לא היה להם קיומה להשגה
ואחר שנתעלת חיל הבליה במצות המצות אזה תועלת הכרחי והני מציאות
המצות והתועלת נחלק לחלקים ומעשים קדשים בעולם הזה וקדשים בעולם הבא
ואם כן אמר התבאר כי שזה הקשר רבוקה כל קשר הכרח מציאות המצות
וקשר הכרח מציאות תועלתה וזה מבואר אין טורח להאריך בו

חלק סימן י' ענין ד' סימן ז' כולל ענין המצות
המצות והתועלת בכלל
בבית אב יחס לו יתק ויקראו יתק ואלם מחשבתו אינה נאס גמיון

ראוי לאמר עליו שבעבורו נבא העולם ואלו אחר ומוי שראוי לאמר עליו שהעולם
נבא בענין תבא המדה שיש מעט נחל מציא מציא מציא לפועל מצות הכרחי
ומצות טובה וזה שאם לא היו המצות מכריחות את האדם ומצות טובה ענין לך
בכל בעל חיים חייב ויכול ויודע להשיג נחל האדם ולפיכך לא היה איש מאלו
מצות מאלו המצות החסדים ומחשבות אלה מותרים עני שישורר כל חסד במדרגת
המוסר ויענין שישורר ענינו יאמר ענין על שישורר דרכו וזה כלל הוא
החטלה להיות בגי שיעלה הענין הטבעי הכולל יצירת האדם ברום הענין שיהיה
הנויה ויהיה כל איש סכל כחמה לבעל שכל עני שישורר המכון באישים היוצאים
מהם לפועל ואחר שהוא כן הנה התבאר ענין כל מצות בכלל וענין דעלתה וענין
הכרח מציאותה כל המצות והתועלת הכולל ממנה

חלק סימן י' ענין ה' סימן ח' כולל הפסד הענין המצות
באמר שכל מצות תועלת המצות היא להבא את בעלה לבי חיל העולם הבא
אם כן הנה הפסד הענין הנני מציאותה על זה רמזו באמרו קיי מחשב
הפסד מצות כנגד שורה ושר המצות כנגד שורה ושר המצות כנגד שורה
צוה כן המצות צוה הפסד המצות כנגד שורה סבת הפסד חיל העולם הבא
אשר הוא הפסד אשר יאמר למצות אבירע ענין לעולם כמו שאמר איפוא
הפסד מה שהורוהו בפרה לעולם ואחר שהקדמנו שני הפסדים האלו שונים
הנזכרים על ענין הכרחי ואם מופלג אדם לכונתו נשוב לבאר עוד נשמונה
החלקים הנשאלים בענין

החלק ה'

סימנים אלו הנהו כל חלקי ב' ענין י' והתבאר
בן חלק סימן י' ענין י' סימן ב' כולל סדר השמות
כל לשון ולשון הנמצא מהפסד בכל אומה ואומה תיך לחבין שאין הכוונה
במציאות לפי טבע האנושות כל פלי להענין הענין נחשב בנפש מופלג זה
כאיש זל נפש זה האיש האחר והיה הלשון עם חמשת מקומות הפה בלי מוסר
לפעולת ההענין הנחשבת כחיל גרל כלשון לשון האומה המוסרם והנה נודע
ונתפרסם לכל שהלשונות רבות אינם פחות משבעים ואם הם יותר אינו נמנע וגם
אין דמיון ענין שם היה הכרח כן כל שהיו האומות יותר יתחייב להיות גם כן הלשונות
יותר ואין חיל אפריסים המקובל בחקם שבעים אומות שהן רבות בענין שבעה
או שבעים אפוא בשבעות קובל למצא על דבויס בלשונות והבול אומה מציאותה
חיים שני חקיה אצותה וקצת עניניה וכלל לשונה בכלל חקיה אומה הענינים הנמצאים
בנפש כל האומות ונפש זולתה בכלל ונפשו כל יצאים ממקור אחד ואפשר לומר
עליהם בכל חכם על כונה אחת כללית השונה אומה הנמצא בס מציאותה ואלו
זשערה בענין לענין רחוקות ועל יד הפל הדעת הלה יהיה עליה נבא לכאן
נבא את בחלק מאלו המציאות הטבעיות כל איהו בכלל בעולם שזה כמנע ונמנע
ענין קיים איפוא שיהיה נשגות גם היה לפעמים השינוי לכרח ענין מכלל המצות

נביא אומות הנביא
בחקים ומוי
כן אינם כחור משבעים

מצד כן אם במקרה יק
שחקרה יבדו משחק
זה טבע והענין הענין
שישנה מצד הטבע
בזכר לעם

Page 2

1

זאת ווסל כ' אס על עמס הנמצא ועל תאריך הנמצא גם לון שך נוסל כ' אס
 הפנים יאמס על המצאות הכלל **הפסוק** עין מורה על היות מוכרם הפועל
 וכל עליו מוראת המצאות הכרחי שהוא האמת ופס **המלך** התייחסה הפועל אל
 כספה מכון באמרו ויהי להם כ' טוב ועל כן **הפסוק** המכיר אל הוה **הפסוק** שיהא
 נמצא בלתי כוונה מכון לזכר כ' טוב וזה סוד נוסל טובן מן היום השני
 ואל יעקד למדו יהי יקיע בדרך המים וכו' ואמר **יהי** כן שהרי זה יורה על כוונה
 אצון שהענין מורה כ' טוב כל קרה לו ופס **הפסוק** גבש שמהלך מתקן שכל ימי המים
 והוא יבד שהתייב המצאות הקדש אחד שהתגלה המצאות וזהו נגלה בין מים
 העליונים וכן מים התחתונים והלכך ההוא הורמו בוס חמישי שהוא יוס משותף
 ליום שיני שבט פעולת מים ובהמיני תולדות המים וכבר נבדל ונולד כח אלוס
 שני והרמו קבוע כ' נמצא נבדל מ' שהשלים לו טוב להיות טוב ועם הטוב
 השמחה הרע והרמו עין הופת טוב ורע נרמו לשיע כחן שנבראת למה נבראת
 שטן עמה ויבא גם העטן ברכס בלתי מבטן בבראת ובא על חוה אחר היות עמה
 לו עליה והטיל בה כח בלתי עקי ובלתי עובר הוא הקרה הוא הקרה לבלתי קדי שמו
 והמאבוא מפה סדוהה היא כחן למה מפה **הפסוק** וזה הסוד יגלה לך ברא
 חרמוס ואשך וכשרי כ' מפה סדוהה סופה חרמה **הפסוק** וזהו חרמוס הוא יסופך
 ראשי ואתה תסופך עקב אורגנים ינוע ולפי מה שדמות אס תלה להשיג השגות
 למחות ישתכל בגבולם ובאורות שבבד נגידן הנמצאים ובקורס וכמעמס
 ובתנועתם ובמאורותם ובמספרים ובחלקים ובחלקי חלקיהם ובהרכבותם
 הורשמה ובמחשבות פועלים רבותאין תבין יראת י' ויעת להם ואי אפשר להזין
 בשום יצירת האדם כ' אין קל לחכמה ולכל המאמץ מספיקים והוא שאסו בנמות
 הנבילים ומה שלמעלה מהם ומבאנו ולמטה הוא בנמות עולם התחתון אשר
 ממנו נבדל ובנבדל בסתרי גלוי עיוות ובסוג שכיבות נמים וכעבודת לו ועל כן
 בנבדל המושל והרכב שהוא פועל זה הפעל **הפסוק** סגור ברית אילה שכלל שלמה
 על ושכיבות נמים וגלוי עיוות וזו היא הברית שכרת י' אברו **הפסוק** ובעצב הרים
 זהו חרמוס שרע עמו לבדית ממנו **הפסוק** עבדות החמורות שבתורה שבא
 לנו בעת בירתו **הפסוק** אלו העולם התחתון אשר אין לשם חסן בו כלל שאין לאדם
 חסן בלה שחולץ ממה שכלל לו שהענין אפריחו וזהו הברית לוסמן שסם יבוא
 אדם לעבוד נחת מאלו העבדות שזכור **הפסוק** מילה שאת שכתב י' עליו ענין
 שמה עליונים ראשונים והם ימים היצירה ואחריון כל הנבילים כס ועל כן היה יוס
 זמן קבדית אחר גלול ימים והוא השמיני שהוא היום שבו נבדל ובו נולד והוא יוס
 בירתי ואס **הפסוק** בירתי וכלו היה לבט וזה לו היה ביום בירתי וכלו היה ביום בירתי ואס
 מכלו היה יכול לסבול לו הין **הפסוק** ענין עליו ויהי ראוי שלמה היה נדון ביס מן
 ימים והיה גיעול במקום מתקומות המצאות והיא לו עתים **הפסוק** ויהי
 נשכל גם מעניש וכלו היה אחר ח' ימים גם כן היה צריך להיות עז בוס מן לל קדמה

[illegible]

יצחק טייטלבוים
 ר' חיים טייטלבוים
 ר' יצחק טייטלבוים

[illegible]

שמעיה

שמעיהו המיר ואם הוא כבוד מוכן לו בשל מוכן לו השמחה וכל חקקהו וטענה
על לא לך כחא יצא לך העלמות חכמה על כל פנים והעפם שכל הכבודים
הנמצאים בלשון שם המספרו גשון יוליכו בערך ענין והם הם יהיו ענין כמין
צחא מיר שעלה בדרך ענין וטענה ודעת למצוא כלל המספר שמהם ועליו
כן שך ומספר מיר צלוי זה קטן היה למצוא שך על כך וכך ואחאם עשם זה לה
ומיר תלמודה המבוקש ובלבד שתשמור דעתך מחזקיון שלא תמצא הכוונה
השלישית בענינים נעמים כי ענין הענין רצית למצוא ונמצאתו והוא המספרו שך
ואחאם בלבד מה המספר שך על שך הנמצא וטענהו ונמצאתו שך
יון וטענהו הענין כן הכוונה שיהא ונמצאתו שך למצוא כן ענין המצא
והענין שך ענין המצא שך עליו המצא שך והוא השם שך ונמצאתו שך
שך שך ענין המצא שך למצוא בלשון אחד מהלשונות שמו ונמצאתו שך
בלשון יון היא בלשון המצא כלל המספרו נמצאתו שך והוא הנמצא שך
בה דיוח גבול שם כל הענין מכיר מהות השמן הכתוב באחד או בשאר מקומות
יתרנה לך סודו ונסתרו מכת השמות וזה כי פירושו היא בלשון באמת לפי הנשון
אם בלשון הוא בחולם יהיה ענינו שמן אחד ואם הוא בשורק יהיה ענינו רבים
ואם השלים והנה המצא במספרו שיהא לכל הרבים בין בלשונות בין בלשונות
ועד נמצא לך מהאם יגיע לשונם שיהא שם נופל על לעל שם עצמות כי
השם שיהא שם בלשונות יצאו והעצמות בלשון ועליו סוד שם גדול והוא
שקוראים שם בלשון שם שורשים ואם כן הם שם שורשים וזה המצא בלשונות
בלשונות השם בקראם שם השלים קטוביאה ושם היסודות בעצמם הנחלקים
לשם חלקים לשורשים חלק אחד עולים ואם ועבר חלק אחד יורשים קראו שם
בשם אחד עם השלים והוא קטוביאה וכלי זה המצא המצא בלשונות נמצאות
בעקרה לשונות וזה מכין ואמנם המספר הכולל כל האותיות בלתי נמצא
שם בפניות עולה מן א. נעת א. חק וארבע מאות ופסעים נחמשה שם א. חק
וחמש מאות פחות חמשה ומספרם במצאם א. חק וכללם הענין וסודם מלכות
ואם תעשה ממצא חק שם פיר יעלו בלש פניות וסודם שלמות ואם תעשה
א. חק שם במצאם בראש והחברים עשיתו המצא פסעים שך נמצאות שהוא ואם
נמצאות והנה עלה ממצא חק נמצא האות שך שלש שם וחמש מאות ועלוב
אותיות א. חק וארבע ופסעים וחמשה חברים יעלו ודעת שם א. חק
והשנים וחמשה שם חמשה פחות חמשה וכל שך חוזר לאחר הרי חמשה פחות
חמשה ונמצא ענין בלשון כלל והוא המצא חק למספרם ענין שם
המספר עליו א. חק נמצא כלל נמצא חק שם א. חק נמצא שם א. חק
ביותר אחת בת כל ואחאם כל כן היה נמצא שם שך א. חק ופסעים וסוד
הכולל יהיה ממצא חק ופסעים ופסעים המספר הכולל את שיתקן בכלל א. חק
ואם והנה הענין בלשונות וסודם שך א. חק והוא פסעים המצא חק נמצא שך

החוק

והכלל הוא שכל השמות בין העצמים בין המקרים נחלקים
שלושה כללים על צדדים חלקי וחסר וחסר וחסר וחסר
והשלישי נקרא הכלל השלישי הם השמות בין העצמים
בעצמם ובשמות כן שם מרוח ורוח ממים ומים מעפר ועפר מאש ואש
והרביעי שאלו כל אחד מהם נחלק בשלושה חלקים ואלו הם חלקי השמות
שעצמם נחלקים אחד והנה נחלקו בעצמם מצד צורתם בפועל ועל כן נחלקו
בשמות ואלו הם בשמות שם יוח הער שנתה שמוניקרא יוח לא מפת שג
חברו כי חמר האש האל בעצמו חמר הרוח אבל מפת שמוניקרא חמר
ידמה זה הכבר מצד השמות לקנות מציאות השם והעצם יחד כד נמשך
לא שהשם נבר הוסיף שמו בכלל וכל שנתה כי אם בה שנתה חלק מכלל
והחלק הוא אשר השנתה מצורה לצורה ומשם לשם ועם כל זה לא נשתנה כל
עצמו ולא שמו בכלל ואם כן מקרה הוא שקרה לעצם השמות וזהו שמו
וכן לשאר הדברים כלם והנרופים הם שהשמות רבים והעצם הכולל אחד
כאן הוא אחד בעצמו דרך וצדק נקיים ואיזה והוא נקיים קראם שוים
בצורתן ונחלקים במציאות והמשותפים משותפים הם הפך הנרופים והם
ששם עליהם אחד והעצמים רבים משותפים ומפת שמוניקרא חמר
והמשותפים הפכים היה הנכלל אמרע מגביל בן ששם והמשותפים קראם
המשותפים ששם משותפים ונחלקים בצורתן חלק כלל ואמנם המשותפים
נחלקו לששה חלקים ויש מהם משותפים שנקראו צמחי השמות כן רוח אוח
והוא הקדש ששם השמות בשם נחלקו ונכללו בעצמן לזה הכולל נמור חמר
שששם ששם עצמים שאלו בין עצמותם שהן שויה שבעו שנתה לקרא
ששם בזה השם המיוחד ויש מהם משותפים והוא שיהיה ששם עצמם
משותפים בעצמם שהשם על ששם אחד או עצמם רבים והשם ההוא
המיוחד נקראים בו מיותר בהם כמה על כל אחד מהם מצד ששם משותפים
בעצמן ההוא ואשר מקיים לזה בעצם הנקרא בשם זה הוא בעצמו המקיים לזאת
מכל הנקראים בשם ההוא המשותף להם בהם כמה כל ששם החי שהוא
שם נאמר בהם כמה על אדם ועל חמור ועל שור ועל כל אחד ואחד מבעלי
חיים מבעי שהוא ענין חיות נמצא בכל אחד מהם הוא המקיים עצם כל איש
ואיש מהם כי החי הוא נח גזון ועצמי וזה הנקרא הוא משותף לכל החי ויתכן
לומר זה גם כן על כל מה שהוא סוג או מין או איש ששם הכל עליהם שזה
בהם כמה ששם והוא בן נח הא מעמיד כל שכל נח וק המין שהוא אדם וכן
המכבר שהוא הכלל והוא מעמיד עצמו אדם שנקרא מוכר ויש משותפים וזה
מכר נח וסוג משותף והכלל והמכלל מין ממין מאשר בהם קראם חמר
שכל סוג כולל תחתיו ששם ויענין לפחות ועל כל השם המוסכם כולל סוג או מין
או הנכלל האורים על עצמות מהותיגבר ולא זיה על סוגה ולא על מקרה

ועל כן

כל

והכלל הוא שכל השמות בין העצמים בין המקרים נחלקים
שלושה כללים על צדדים חלקי וחסר וחסר וחסר וחסר
והשלישי נקרא הכלל השלישי הם השמות בין העצמים
בעצמם ובשמות כן שם מרוח ורוח ממים ומים מעפר ועפר מאש ואש
והרביעי שאלו כל אחד מהם נחלק בשלושה חלקים ואלו הם חלקי השמות
שעצמם נחלקים אחד והנה נחלקו בעצמם מצד צורתם בפועל ועל כן נחלקו
בשמות ואלו הם בשמות שם יוח הער שנתה שמוניקרא יוח לא מפת שג
חברו כי חמר האש האל בעצמו חמר הרוח אבל מפת שמוניקרא חמר
ידמה זה הכבר מצד השמות לקנות מציאות השם והעצם יחד כד נמשך
לא שהשם נבר הוסיף שמו בכלל וכל שנתה כי אם בה שנתה חלק מכלל
והחלק הוא אשר השנתה מצורה לצורה ומשם לשם ועם כל זה לא נשתנה כל
עצמו ולא שמו בכלל ואם כן מקרה הוא שקרה לעצם השמות וזהו שמו
וכן לשאר הדברים כלם והנרופים הם שהשמות רבים והעצם הכולל אחד
כאן הוא אחד בעצמו דרך וצדק נקיים ואיזה והוא נקיים קראם שוים
בצורתן ונחלקים במציאות והמשותפים משותפים הם הפך הנרופים והם
ששם עליהם אחד והעצמים רבים משותפים ומפת שמוניקרא חמר
והמשותפים הפכים היה הנכלל אמרע מגביל בן ששם והמשותפים קראם
המשותפים ששם משותפים ונחלקים בצורתן חלק כלל ואמנם המשותפים
נחלקו לששה חלקים ויש מהם משותפים שנקראו צמחי השמות כן רוח אוח
והוא הקדש ששם השמות בשם נחלקו ונכללו בעצמן לזה הכולל נמור חמר
שששם ששם עצמים שאלו בין עצמותם שהן שויה שבעו שנתה לקרא
ששם בזה השם המיוחד ויש מהם משותפים והוא שיהיה ששם עצמם
משותפים בעצמם שהשם על ששם אחד או עצמם רבים והשם ההוא
המיוחד נקראים בו מיותר בהם כמה על כל אחד מהם מצד ששם משותפים
בעצמן ההוא ואשר מקיים לזה בעצם הנקרא בשם זה הוא בעצמו המקיים לזאת
מכל הנקראים בשם ההוא המשותף להם בהם כמה כל ששם החי שהוא
שם נאמר בהם כמה על אדם ועל חמור ועל שור ועל כל אחד ואחד מבעלי
חיים מבעי שהוא ענין חיות נמצא בכל אחד מהם הוא המקיים עצם כל איש
ואיש מהם כי החי הוא נח גזון ועצמי וזה הנקרא הוא משותף לכל החי ויתכן
לומר זה גם כן על כל מה שהוא סוג או מין או איש ששם הכל עליהם שזה
בהם כמה ששם והוא בן נח הא מעמיד כל שכל נח וק המין שהוא אדם וכן
המכבר שהוא הכלל והוא מעמיד עצמו אדם שנקרא מוכר ויש משותפים וזה
מכר נח וסוג משותף והכלל והמכלל מין ממין מאשר בהם קראם חמר
שכל סוג כולל תחתיו ששם ויענין לפחות ועל כל השם המוסכם כולל סוג או מין
או הנכלל האורים על עצמות מהותיגבר ולא זיה על סוגה ולא על מקרה

מפני שאין הסגלה ולא מקרה וכן הוברים המקרים את העצם והוא
יבין שיהיה נמצא בסוד מעלה המקרה או הסגלה לפי המושכל
4 ששמות שהם מסופקים והוא השם הנמצא על שם עצמים נמצאים משותפים
בשם בלתי מקיים היות כל אחד מהם וי על עצמים יחד מהם שם אחד
שבו נאמר על החי ועל המלך ועל המלך בכותל וכדו' יאמר על העלמה נמצא
אזכרים אצל אדם אין לו אצלו כי אם בנחמין ואנחנו נבינו נמצאים לו ששם
בין אלה נמצאים שם אחד ואמרתי הדבר המקיים עצם כל אחד מהם אצל
מקרה שקרה להם והוא צורה הנמצא כלומר גשם העוף ויוצא שכן הנהגת
מקיים עצם הצורה הנמצא בלשם צורת הטבעית הפעולת שהיא הנפש החיה
הוא והעצמות ולא משתנה בה הצורה החיה הנמצא עם המצוי כי אם
שם אריות כלו' והנה דומה השם המסופק משם צידון לשם השמור
תמצא לו שם נמצא להשם האשן נמצא היות זה העצם זולת
והוא אחד במצות ודומה למסופק מצד היות נקרא בשם אחד עם זולתו מבני
עשין וכן העצמים ששם בניהם שבעבור נקראו בשם אחד ויחיד המצוי
לא יקרא השם שותף נקרא מסופק ויש שמות נמצאים בכלל ויבדלו ויש נקרא
אין והמקיים שם סוף שם חכם הנמצא על כל כוכב וכוכב מוכב השמים
בדרך כלל הוא גם כן אומר שם מיוחד פועל לכוכב אחד מיוחד והוא כוכב
חמה הנקרא כוכב השכל אשר נקראו הוא השם אשר על כלל היום והוא נמצא
סופק למצוי ועל כן נקרא כוכב חמה ועל החציר גם כן והדומים לו נאמר שיש לו
שם כלל כלל ופועל כלל ממש שכל העצמים לפי מציאותם שם חציר ויש
מהם אחד מיוחד ששמותם כן חציר והוא שדומה לו בדרך
יש שמות נקראים משותפים והם המורים תכלה על עצם דבר והנהגתו
השם הנמצא על העצם ההוא ואחר כך הושאל זה שם ההוא שהיה עליו לזה
בהנמדות אל עצם אחר אל שכל העצם על העצם האחר כמו שהיה שם על השם
שם האבי המיוחד על אחד ממצוי בעלי חיים ומפני שהוא נקרא
הנבדל שבעצם לזה לפעמים נמצא אריות נאלח אצל החיות והפייטנים אין להם
קץ דל ששמות לים השמות נמצאות מזה לזה ויש שמות נקראים
מנוגדים כשם שיהיה על שם אצל העצם והוא והוא מפורסם אצלם ואחר
הנמצא אצל החכמים אל קברים אן הכותל בהם שיהיה עם כוונת העצם שם העצם
שהוא שם בשם אצל העצם והנמצא אל ענין אחד מיוחד נעודה מיוחדת אצל
החכמים והנבדלים וכן שם זכר ושם נקבה ובגדו' וכדו' נמצא נחם ונהנה אל
השם חלקים מכלל השמות למעשה ולכח וכן שם אריות וכן שם רבים מהם
נמצאים שם כדור ויש שמות נקראים אחרים ומהם השם הנמצא בן לך חלוק
וחכם ומכונה ולכן נקרא ואלה הם המצויים בעצם שגור אם משם ההוא
ואנחנו נמצאים הם הם הלשון והחכמה והלשון והדומים להם והכנענים שדבר

מורה

כדור

חלופים

חלופים יתכן שיהיו כדור שלמות כמו אריות ואנחנו נמצאים והם יתכן
שיחזו באריות מחבורות אל שמות ואל פעולות כגון חכמה ומעשה חכמה
ומעשה חכמה ומעשה וכן חכמה ומעשה הם גם כן ואש' נקרא נשך
ובינא' בס' ויש שנקרא אלה הכנענים בשם עצמם הקודם מפני שהיה פס
לעשה ואלה השם הכלל בין זכר ונקבה ויחיד ורבים כמו שהשמע יעלה לב
כנענים בהכרח שכן ואין להשלים כל העצמים הנמצאים בגבור ערב חלקים
כמו ש' בחלק זה הוא החלק סגור ואלה ויש שמות מורכבות הדבור
מפועל ועצב השמות משתנים כשנשים דברים וכן מלקים המצויים
לחלקים רבים נמצא ופנין לו הצדעו אל הכלי הסולו יעידו לעולם שאין להם
קד ואנחנו נמצאנו כן ענין השמות כן עלות בש לפנים מה שהשמע נעלה
חלק סימן ק' ענין ב' סימן ב' כולל ענין הפעולות דה
ממש שבשם זה על מציאות עצמי' או מקד' והפעולה אינה לא עצם ולא מקד'
אלו עכצ' מיוחדם אל ענין נאמר מה מה שהשמע והוא זה גע שהפעולה יש
אמנה נמצאת בשם ויש מזה נמצאת בפועל ויש אמנה טבעית ויש נמצאת
מלכותית ויש נמצאת מקד' ויש נמצאת שבת חלק לשם חלקים קרוב
ויותר קרוב הוא שקרוב אל הפועל אצל והחוק הוא שחוק מהפעול' ולפי
יבנו ענין קרוב נחוק ענין בין קרוב ובין החוק שחוק אחד האדם החסד
הם היסודות והקרוב הוא שבת זרע נקרא קד' והוא עצם שביניהם
ואנחנו בפועל הוא כדומה האדם כותב בשעת הכתיבה שאין הוא פועל בפועל
וכן כלל מהנלכל בפועל המצוי ואמר שאין הפעולה לו עצם ולא מקרה כי אם
לצד המצויים אל הפועל שפועל אצל ואל הפועל הנמצא אצל וזהו העצם
שאין לו וזהו העצם בעצם ששם הוא כח אינה פועל ואלו האמר היא מה פעול'
ושם אס כן היה עצם' דה יתכן לקרואה על פי הווס באר שבו יתאר
הפעול הנמצא בעצם נמצא או המקרה' ואנחנו הפעולה הטבעית היא ה
בעצמיות בין מציא קמיר בבח המוכן לצאת לפועל בין נמצא בפועל כגון
טבל העצמים המורכבים ביום ברכותם אמנים אמנים ועצ' וקלות במורכבים
בזבז ברכותם מלא ממוח' וחמימות האש ולחות המים ועליות זה ואעלה
זריזת זה לאטה ובינא' גם ואלה העצמים נמצא הנמצאים בפעולות הטבעיות
הנמצאות אצל המצויים קראו עצמיות כי ימים עצמים אצל קראנום עצמים
מפני היותם מהמייכים עם העצמים הנמצאים אצלם ולא בלעדיהם בפועל
כלבן כשלבן והשחרות בזפת וקראנו המקרה הקורה לעצם עת מהעצם
ועל נעדר ממצא במנס למים וכלחוח לכוך ובינא' גם מקרים עצמים
אלה והמציאות להם הנפעולות הנמצאות בשבע וקראו עצמים ונמצאו
מחזב המצויים באלה המקרים הנמצאים הקורים לעצמים בהתפכחות
לעצמם ונקראו מקרים ואלה המצויים המלכותיים הם הנעשים על ידי

מקרים

ש מענינים שהן שיש לכל נבר שיאמר עליו ענין פעל והם שחיות ויש
 לפעל באמרו נבין א כשנים שעליהן נבנה כל פעולותיו עד וערי וסמ
 והמעל לא יתקבל על שם העצם שאינו מקבל דביו ולא סמיכה אלא יתקבל
 על שם המאמר ועל המקרה שהם מקבלים דביו או סמיכה והכלל שכל
 שם יחיד לו כמאמר אה אכל לשם העצם לבד לא יחבר לו אור בסוס
 לעולם אך יחבר לו מלבדו וזה שם סוד גדול ונפלא וכד ימצא שם
 העצם נגד ו ונה שם הפעל נחלק לשם חלקים אחד מהם הוא שם יחיד
 יחידים והשם שם יחיד וזה שם מקור קדש קדשים א קדשה קדשות
 נגד שם שם כהרשון אחז על קאר המתאר בזה וכיאל בש מקור
 הכ על הוא כולל שלשת חלקי האין והם היה ויהיה ויהא לבדו כמא
 שמורא זכור יישר צדק רבם בכל הבנינים ואין אדם יכול לפעל ענינו
 נמצא כי תפס היות מקור היה ענינו נפלים וכבר יחסרו לבדו אורות
 בכלם ולא יחבר אלו אור אחר לשמו אלא כנר יחבר אלו השמות
 כמו ונמצא אדם זכר ונמצא נקבה וכן יתחבר אלה התמיהה כן האמר
 לחלק בליעל ולא יחבר אלה אחרת וכן יתחברו אחריו כל עשרת הכתובין
 והיה מקור מדינות עם בכלם ובהיות מקור כולל יורה על המקור אחד כד
 יסוד והוא מקור כלם והוא מקור להן וזה ענינו שמור ש קחון הוא מקור
 וש הוא יחד וכן המקור האשון וכן חסד האל שורש כל התורה ולתורה
 שם אורח שמש עם הענין כפי אדם והוא הנסוק כן אל ונמצא ויהא ועשב
 וכש תפס כלם לאמר בשמור כשמור לשמור משמור וזה שם להיות שם
 מקור כלם בעצם הנסוק שלד וזה שם נמצא כפי שם השמות כל שם
 מקורית וכל מקורית לא יתקנה המקור אלא כפי אחריו אלא מהנחן ונמצא
 והנמצאים אחר והנה הענין כולל ענינים על כל נמצאים והם מן סודות
 עליהם הוא אורח אורח וזה ענינם ראובן ושמר על עצמו ואמר שמור
 ובכדו על חבדו הנסוק אחד עליו שמו ובכדו לבדו אור לו שמור
 ובהיות כולל אחרים עם עצמו אחד נמצא ואלף שיהא עונאס מחבר הוא שיה
 לואין וכן שמור הוא לבדו וכן שמור וכן שמור וכן שמור וכן שמור
 כל אלו נכללים בזה והנה שם זה הכבוד ראוי להחזק נגד על פי השרה
 שחברו בין יחיד לרבים וכן שם מקור עץ תמים כזו הנדך אל שחרון
 מהם מה שמראה והמשל כהאמר ראובן אלקי גור אלקי אנונו שמעון וכל
 נלך ונחמ וכל הנלך יהיה ילך יוסף ושלמה לכד שיהיה אלקי
 והנחמ וסוף כלם שמה נלך שיהיה נלך וכן ונכד ונכד ונכד
 הנה אלהים יידיים וליחיים ופס וחסרון שכל שון במהם כחיים
 ל וידיים ופס נמצא א כל נפול ל כחיים וזכרם וכפי זה המדך
 אורח נדך לחקור נמצא הנפלים כמו שראית מזה הנשן הקל אשר

ג' ע' כ'

יעצדך אלו על כתר זה הענין נוק החבור אל להעריך אל סוד הלשון לפי הכוח
 אשר אי אפשר להשג מה שיכא לפעם כי אם בהקמחה בזה שהן העצמות ויקישן
 כיו לנעיה אחרת אל הכוח נחבור והוא יגיע השם בזה
 והשכל מוכיח שם לא הקדם יגיע סתרי הנודר להשג לא יתק להיה החשנה מנעם
 המקובלת מהשם שלמה ואמנם ענין יעת ההקמחה הנמצאת שנה קלה להקיה
 אם לא ימצא מזה מנע חסד או כפי אדם ודע זה

חלק סימן ג' ענין ג' סימן ו' טלל ירכ המלות

כל לשון כולל שלשה נפלים אלה שמות ופעולות ומלות וכד בארנו השנים מהם
 בקטר כד ענין כח החבור ונמצאו לבד המלות שהם נבר השלש מהם ונמצא
 כחם שהמלות הם הנפלים הנקראים קשר לענינים המכונים והם מקרים ואעפ
 שהם הכרחים בנודר וזה כי באמרו שם ענין יעקב לא עקב מנחם כוונה לעולם
 ואעפ ששם העצם הוא שם שהוא מורה על מהות הנמצא ועל עמדתו ואפי אם תרוב
 כמה שמות בעצם יחד לא עקב מהם כוונה ענין עי שגשג אל השם פעל וס הנפלים
 תרבים ירכים לקשר במלות נפלים או בלתי נפלים בשמות או בפעלים באמרו
 ראובן שיהא אלו פעל אחד ענין אל ואמר ראובן אל והנה מן השם לבדו לא חוק נבר
 מכיון וילחן שמש אל פעל עי שמש להם נכדים אחי ארבים כן ענין חסד יהיה
 ואז תשלים מנע הנודר בהזכר הכליח נמצא ראובן ילך מן הער והם ואם השם
 המורה על נבר נמצא לא השלים הנודר לבדו כלשון חסד שיהא מן א א כן יעצד כמו
 מהער ש איה מורה על שום נמצא נמצא והנודר לגעת שרף במלות הן נבד
 נמצא והם משונות מאל א מן וכן התעורר מכל מה שמורה להבן מענין מה שמו
 נמצא ואלק בעצם חלקים הבאים בנה נבר בארתי לך מה שראוי לבדו נשלש
 חלקי הנודר אשר כל לשון ננויה עליהם לפי עניניהם ושמות אלה החמשה פרקים
 הנחלקים להמשל חלקים ששונים בננויות כדמות כוללות כדורה למע שיבוא
 תמשה פרקים הבאים אחרים הנחלקים עוד לחמשה חלקים אחרים והנה כלם
 אלה החמשה הנפלים שעברו לחלקים קטנים פרטים להם וכן החמשה חלקים
 אלה הנפלים הבאים בכלל ענין חלקים קטנים פרטים להם וכן כלם כח
 חסר אליהם חלקים נפלים ויכא הכלל חסר וסימנך כי הוא חסר ואורך יעקב
 והשמר לך מן השכח ארבע נפלים האלה וכן יסודו מלבד כל יחיד חסר
 נבר אר השכל הוא שון ועל כן יאמר בלך בוכב מחש ופדי שם חסרון מחסרון
 שם והנה כי ענין

החלק ה'

סימנך אורחיו של חלקו שנים יענינו שנים

והתבנה אל

חלק סימן ג' ענין ג' סימן א' כולל אורחות השם

הענין

כלמי שיש בדו שום קבלה מיוערת והנה להשלים שכל עמיה ולהוציא קבלת

ואחר שנגד כן בנה היתה שם סכה להעלותו וסכה לגלותו ואלו היה אהיה שם קטע
והיה צריך להודיע שאלה הארבעה הם האורות הממשותפים עם כל נקודתו היו
הכסילים המהים ואומרים שזה לא יתכן שיהיה השם מורה על אורותיו שהם
שמים לזולתם שלל היו מכירים מעלת זה הענין האמיתי העליון על כל הצד
לגלות זה בצורות אחרות בלב מוכנות לפתאים ומוכנות לחכמים ועוד ועוד
שני מעולה מן הראשון והוא שהשם האמיתי לו יוכן סודו בלתי לגלות אמתתו לאדם
החייב ונס לו יודע מבלי נקודו הראוי לו שבענין כי ראש סודו בכל התנועות
ושהוא סבת להתנועה סבובית או ישרה וצריך שתמצא בו תנועה סבובית בהכרח
להורות על התחייב התנועה הסבובית ממנו ונס צריך שתמצא לו התנועה
הישרה כמו כן להורות על שממנו התחייבה נס היא והנה לו תהיה הזכרה
שלמה בלתי נעטבת גשיות המועות לו שהם יודו על כחוכיו ועל התחייב
ממנו כל כח כללי או פרטי שגמלאות ~~המחשבות~~ כל שהם יתח על כחוכיו כי זאת
החשבה בכללה היו הנקראת על פי הקבלה האותיות המושכלת ידועת השם
באמת ואם כן לא היה מורה בשם בעצמו זה כלל אף היה מורה עליו בשלמות האחות
ועל כל השם הנקרא שם העצם בכל המורה בזה בענין מורה על צליל חוזר חלילה
המיוחד סודו חוה והמשכיל יבין וכל עוד במקום אחד מיוחד בצורה שנה
מעלולת והיא זו היא והחכם יכירי שהנה זו הצורה השפיה לא באה כי אם שכל
פעמים בכל המורה בשם ראוי להיות בלתי נמחק נס לא בא גבולאים ולא בנרובים
בגור שם השם אפי כעס אחר ואמנם המקום שבו בו בתורה נס כן לא בא לא להורות
על היות סבת האולה הכללית והרמוז ה לפי וי פעם ק' שם לפי ששהם לבד
שהלפים אחרים הם והשם שגמלאות וצאה אליו בזמנה פעם וזכר השם השם
בעצמו ירכו השם בהפוך בזה ה פעם ה אחר עבורה פעם יא ולפי זה הדרך
יהיה שם העצם אשר ראשו א הוא הכל ורמוז קן לויה להי הכל שלו והראשון אשר
ראשו הוא הכל מצד חבור כל האחים ענין והוא כלל מצד ה פעמים שהם למצא
ה פעם ו שהם כל ישר ודפוך יעלה סודו כלל לכל והוא סוד עץ חיים אשר
העלם מבעאן לין וסוד זה בלתי בש ונעשו וקום משחחו בזה הוא וכל עץ שלו עליו
וגם יעלים פירותיו וכשתשלשהו לשם יפ יהיה סודו כלל לכל וכן השם יפ שמו
ויק זכרן לעז וכמו המספר רס וסוד רס יהיה והנה זה הוא עץ חיים כפול רס וגמלא
רס מדוח הוא והט נפס ארס הכוללת כל נפס והנה הוח הוא בהתפס בשם שהם
לצל מתהפך פעם ואחר והרמוז אחר וקום צורה ואמנם הענין בשם הראשון בשם
ואחר והיה בנרוב מכריע הצלול שלו ספירות ה פגמה וענין שהוא בנרוב
יורה על קיום גבר המצוי נמי עומד בענין עמוד שעליו חיות נשען והוא בצמות
סולם מאלף אלה וראשו מצד השמירה יהיו מלאכ להם עלים ויורדים מתנועעים
סבבו תנועה ישרה בצורה זו שעמיד קל ישיה עמדת בקומה זקופה ואם כן יורה
זה השם שהשם מעמיד העולם אשר התנועות בו ישרות עולות ויורדות בכח זה השם

שהוא יורה וכל הצל

וסמן זה והוא בעצמו זה עמוד
ענין הפסוקים בענין חכמים
האחר ופעמים ה

סמיון ספרות שהם נחלקות לשני חלקים שנים שהם הנה יצירה השע שהיא
היא אשר המכיר נערים חזק וזוהי עולה שמורה על תועה סובבת סביבה
שהם מעמיד עולם התועה הסובבת שהיא עולם הנצלים כפי מה שהם שהיא
כלו ספירה אחת ואשונה ושמה רוח אלהים חיים והיא רוח הקדש ועל כן נאמר כי רוח
החיה באופנים ובר נאמר במהרה אל אשר יהיה שמה רוח לכל לבו לא יסב
בלבדן וסוף קוה עם שמה רוח וכלה לך סוד רוח השם הנזכר והנה היה השם נע
כן בן זאווית והיא זה יבן שמה פיהו או הכפלה תמצא סוד שהיא זה יבן שמה פיהו
כל שלשה נעלי השמות השלשה והתמצא החסון הזה והשם היה השלשה יהיה
חבר מספרים ותמצאיהו נעלי והו הרוח עם א עם יד עם נע כלל ונעלה כל
ושם דעם נעלי ענין עולה מן חסר שמהם ותמצא מנעל והרמז מנעל ענין שם יהיה בו
יהו ענין אשף והנה ענין שמה במספר עם מנעל חסר יחד ותמצא קנע וסוד קנים
והרמז בוא קנים והנה יהיה להיון יחד אחד של שם השמות עולים מנעל ענין
שהם קנע והסוד נקד ושם סוד הנזכר למעלה בשלשה שמות מיוחדים שהם עקר
סבין יב ועל אורחות השם י ועם או על יב ואלה יד לכל ידועל נעלי השם
השם פנים ואחר והשם שהיא האר והוא להיון מכיר עתה והכל אחד
כיוון זה יהיה אהיה שהיא אלה מנעל נעלי שם השמות הם דבר
אחר האר והמאמר והמכיר עם כן שם למי שמכיר סודו ואם תסיר שלשה
לפני מהם ותכלול כל אחד יעלה כב שר וסימנך שדרך הרבה מאד וסוד
אשר נע מאד והסוד כמו באורך נאמר אוריהכל בם נד מאד והמספר נקד יהיה
באין והם נד באין והרמז נד יהיה נשמה אדם שמשפרם השמות נשמה שהיא
נעמה השמות השמים והסוד כמו שנתאר השמות השם בנעל קנע ונעלי
השמות השם נעלי ונעלי לך סודו מסוד ידכל שהיא יב משולש שזדה על סוד
משולש והוא מה שגלית לך בסוד החיים המתעללים שהם פנעל שהיא ל
ועני המכיר ענין הם יב הנה הרבע זה על זה ותמצא שהם כלי חסר כלים ל הע
כלל וסודו מלך ידועל מלך נעלי שמה האר הנזכר הוא כענין הנה כמו
כל לשם דעם נעלי סודו זה יהיה כענין הנה יחיה כלומר הנה הוא נמצא כוונ
שמונה הנה המלך פחדו ממנו כי עתה יבן שמהם חיים כלן והוא
הלב והנפש והמאד ומה שנתמך אחרים והנה הא הפך הוא חצי אהיה
והא עקר כל אהיה וכל אהיה ושלשהם כוללים כח אחד שהיא כח אהיה וסוד זה
או והכל יהיה זה שים על אהיה בלא ספק ועל זה רמזו על יה אשר הוא מלל
להם והא בעצמו נד הא שהיא יהיה והוא רמז כו כף וו כי יהיה הוא כללים
והוא הכולל מלך האהים והוא יהיה שהיא אהיה להים להזכור בסוד העולם
שהוא כל האהים חסר אלהי האהים ותמצא אלה יוד כלומר ראשון ואחרון
וחשוב עול אהיה ואהיה ותמצא המעין הכולל מלך כנע מלך חסר ותמצא
שם ונע שהיא לרמז שמה מי בראשית וידעל מכלל שסבין יב מעורר

זו

שם ותמצא העולם
הכל שהוא עולם אהיה
קנע יהיה עולם אהיה

סוד חזקו אהיה וסוד חזקו הנזכר וכל כח נעלי והנעלי שם שיהיה בראשית
והסוד שמינצתך בראשית נעלי שם שמינצתך בראשית נעלי שמינצתך בראשית נעלי
והמפרש ואם תוכל להבין זו הדרך המופלאה כי עתה השם הנעלי אהיה חסר
שמה עם שיהיה ותמצא נעלי השלש אהיה ורמזו כי אהיה אהיה להלך נעלי חסר
שמי שסודו שכל עם נעלי שסודו אהיה והוא רמז ותמצאן כלל נעלי והוא נעלי
כלל ואם תמצאן בנעלי תמצאן במה ובשמות אהיה במה נעלי נעלי נעלי
בסוד נעלי כלל הפוך שמי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
שמי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
ובשמי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
יב אהיה נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
ספירות נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
הנעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
בנעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
על קנע והיה שרי מנעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
שמי שמי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
ועל זה נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
הנעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
סוף תבוא מלך כנע נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
וז מנעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
מנעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
ואהיה נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
ואהיה נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
והיה נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
סוף נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
הבין נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
הוא הכל נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
הרי מנעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
מחבר ידע והוא אל הכל נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
יהיה נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
מנעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
והסוד הא ידע נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
השם מיוחד וכלל ורמז נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
נעלי
הוא הסוד הנקרא כח הנעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי
מן סודיה שמי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי נעלי

סוד

אדם שם המין עם על זרה זרה על עוף ושתים ארס יך בהשתקף אליהם
 שם המין שם הוא שם החיים נמלא השם מחיה המיתם והכלל את הטובות
 הרע הוא שם מחיה המיתם הרע חסוב על עשין האוהא והמלא חבור כלם
 על היך הנו עולה עוד שהא בעצמו לין ועלכן אמרו רבתינו זל הוא עולה
 לין סודם האוהא על ולין ואמנם הסוד המבואר על לין כלל ואז מהס הוא
 ועל מה שמה זה שמי לעצם וזה זכרי לזר גור והסוד זה ימש וזה זכר זה דרך
 שני היתרים שמהם השגנו האיות שהם משותפים בעליונים עם מלא זכר
 ברמו נעיק ונצב המעשים על החומר סגולה צפופה מוצלעז הימיו למעלה
 ועם בתקנים בעצמם זה דרכם ושרתם אז שהעלונים חיים וההתקנים מתם
 ובה שבתם נח חיים עם קמתם שבים המתם חיים ימלאן הבן מהו עשין ומת
 המתים ומהו עשין חיי העולם הבא ידע שדרכי השם לין להם חקר כי סתרו
 בלי קץ אצל אסתירא להעלות לבנו צכל יס ושלל היה נומה לחמור הרחיס
 אשר סובב סובב ואינו וימקומו ונצב שפעל פעלה הממה נהנועה והוא כל
 לחזקת המור היה וחמור האוהא ולין לו מעל פעלתו שום מעלה מספר על עמון נצמו
 להנמות למשתלם בחכמות שנתפוס צכל יס מהעלות לבני מי שגאס
 מהנך יגיעת שמו ית ולפיך אסתם זה החלק בסוג שם יב ובוראיו יממון
 הקעונו ליגיעת שם מבוטסו שם דך עב כהכל יא ממקום אחר והכל
 הולך למקום אחר ונעט שסבן יב היה הכחן מזכירו פעמים בוס הכפדים
 כנצי ימי בשונה ויספירות ויספירות ויבירות שהכל עונה אל רמו אחר
 מהמטא ממציאות למציאות וגם ממעלה אל מעלה ומעשין לעשין ומסה לסנה
 עה העה הכל לזי שלחא נציבורא שהנה שליחא נציבורא יוד כוא כלומר
 עשירי הוא והעשירי היה קדש לזי והנה שסבן יב עולה למספר זה בעבור
 חלקי השוים שהעיסו ושלש יס ד ורביעית ג ושישים ב וכלל חלקין אלה עם
 החלק המיוחד שהוא א עלה סוס וסול יב הוא קא הרי הסוד היא הוא אחר
 הוא קא והכל כח יב אחר וזה דרכם

יהוה ירה יהוה

וזה אחד מפירושין

יהיה ויהוה והיה

ואמנם יש לה כמה סוגות אחרים ואלה מספיקים לך בו ובסוד המבואר נכלה
 לך עוד סוג נקודים בעה כתר בשלמה וכוונתנו כמה שרענו להורות עליו בעשין

שזכיר

חלקו

האותיות המיוחדות לשם השם לו שהיה מה שערנו עליו הכוח להיות נמנה
 לאי פרקים למה שצריך שיוע אמנו טוב העין השכלי כח להציע בואל צורה
 הנעה כבוד

החלק הו

סימני אותיותיו השדך חלקיו
 ארבעה ועשיתו ארבעה והתבה
 עפ"ל חלק סימן העשין א סימן ע כולל ציחוף האותיות זה הכלל הוא קל
 להכין ואנצב עזין לו מושג לטא אבל יש לו סוף בהכרח כמו שיש לכל כתב סוף
 ולכל לשון סוף בפעל אצל צבא לין להם סוף והנה מפע שזו המך היא הוצאות
 מן החכמה המקובלת שבה נמנות כללית ועלכן כל חלקיה נכללו בשמה הכלל
 וטא שם צנוך באותיות שהן בנמניה שבעים לשונות או נקרא הפך האותיות
 שהכל אחר ויכוע שאין כל לשונות כאלה הפך ההסברות באותיות ויקרא זה מין
 מבע שגממות נמון כיסודות וטא שכל נסר מורכב על האותיות כן כל אית
 וסרכב אל יסודות והוסוד השם שהא יד ה"ב אה י מורה על כף אותיות וד
 מורה על ל יסודות ואם נמצא כל הבור וכל היצור יול בשם אחד הוא כן שסודו
 עשירי ושהא מורה על היות כתר תורה ואמנו הקשר מפירש על לט מורה על
 היות השם המפורש בארס והוא בעצמו דבר יהוה אשר ממנו כל הברכה וממנו
 כל הברכה גם לו משפט הברכה בכבוד והם הם איות הברכה והקללה ועל כן
 התקללה האותיות בפנים ואחר כמו שכתב בספר יצירה ב אבנים בנות ב בתים ג
 בנות ג בתים וכן כלם וזו היא צורתן יב בא אבג אבג אבג אבג אבג אבג
 וכן כל מה שהנה מן יגיע אל תכלית סזו והנה פירוש זה העשין הוא טא שמו
 ין במים יין במים כלום שמהפך האשון לאחרון והאחרון לאשון השם לאש
 והאש לאשון ואם היומין בם אמצעי וזג או נפרד יתקבל עם כל אחד ואחד על סוף
 ובה משולש מפע היות בונה א בתם והוא המספר שהורה עליו הבטין הקדו
 שקדם לו בחשבון אותיות ורבותיו שכלל שהיו לו אותיות וב תבנית היה הפך בכל
 אורכ פעמים בלש התבה אא בב גג ודד שהא בכלל תבנית הא הנלחם כלם והתחפך
 ב כנע נב וכן גא בנג אב ובג בא ואל יושלם הציחוף לעולם באותיות כלל
 נומות עי שיהיה הבור האחרון הפך הבור האשון כגון אבג שהוא באש הציחוף
 שהיה כנגדו הפך סוף הציחוף שהוא נבא וכן בכל ציחוף וכל ציחוף שהציחוף נש הוא
 מאותיות יותר מן אבג יא אבג יא אבג יא אבג יא אבג יא לעולם תבנית
 למך כן תמלה באותיות אחרונות שבו ושמו לפי המספר ההוא להשים האות
 האשון בתמלה המי עי שיושלם נלעל ה אותיות כגון א מן אבג וצא אס הם
 רצים כגון אב מן אבג יא אבג מן אבג יא אבג מן אבג יא אבג מן אבג יא וכו' ששלם נלעל
 השלם העשין בעיחוף סא האשון שהא ומפתח של כלם והתחל לציחוף השיע ונשים
 הואש לפוך ומצא כל הדרך שרה בלי טעות מהלך נלעל הסובב חללה והתמלא
 ל נאשי ציחופים לאבג לפי זו הדרך ואלה הם

באג נלב

[illegible]

וְלֹא הִזְבַּע בַּמִּצְוָה הַכֹּלֵל יוֹת הֵם מִשְׁתַּרְבּוֹת בְּשֵׁם הַמִּיּוּחַד עִם אֹרֶת הַיִּיחֹד
 אֲשֶׁר לֹא נִזְכְּרָה בּוֹ בְּהַחֲלָה שֶׁהָיָא מִכֻּלָּה הַשֵּׁם וְכֵן בְּחֵצֵי הַשֵּׁם כִּי שֶׁלֹּא יִהְיֶה
 הַסּוּר מֵעֵלָּה לְעֵסֶם חֵצֵי הַשֵּׁם הַנִּרְמָז בְּשֵׁם הַלְלוּתוֹ שְׁסוּדוֹ הִלְלוּ הֵן שֶׁהָיָא
 בְּסוּדוֹ נִלְכָּד הָיָה וְכֵן נִלְכָּד הָיָה יִהְיֶה בְּסוּד הַלְלוּתוֹ שְׁסוּדוֹ הִלְלוּ יֵה
 שְׁסוּד שֶׁהָיָא בְּסוּדוֹ נִלְכָּד הָיָה וְיִהְיֶה כִּלְבָּל שְׁעֵיהֶם וְכֵן הָיָה מוֹרֵה עַל
 מִצְוֹת נִצְחֵי כֹל הַפֶּסֶד כִּשְׁהָיָא לְבִיחָה קִיּוּמָה בַּעֲצָמָה אֲבֻלְעֵי צִרְכָּה לְזוּלָּתָה
 חוץ וּמִנֵּה לְקִיּוּמָה וְאִם הָיָא נִצְחִיג וְיִשְׁלַח סִבָּה מִצְוֹת עֲצָמוֹתָיִם סִפָּק
 עִם בְּהֵב נִצְחִיג וְאִם סִבָּה נִעְלָמָה וְהָיָא מֵעֵלָּה עֲצָמוֹתָהּ וְעִידָה עַל נִצְחֻת
 סִבָּה וְעַל כֵּן יִתְבָּן לְקוּדוֹ שָׁמָּה כִּשֵּׁם סִבָּה וְלִהְיוֹת עִם סִבָּה כִּשְׁמִירָה
 לְכוּנֵה הוֹרָאָה עַל מִצְוֹת סִבָּה וְעַל מַעֲלָתָהּ וּמִפֵּי שֵׁשׁ בְּהִזְכָּרָה
 עֵינֵינִי גְדוּלִים וְאִם לֹא יִזְכֹּר בְּסִפָּק מֵאֵל יִסְתַּכֵּן בָּהּ הַסְתִּירוּת הַרְאָשׁוֹנִים
 וְאִנֶּם עֵתָּה צִמְחָה כִּבְרַת עֲלֵה הַנֶּסֶת מִפֵּי שְׁבִיבָה הַשְׁכָּחָה לְהַתְכַּלֵּת
 הַחֲנוּחָה וְסוּף הַשְׁכָּחָה הוּא לֹא הַזְכָּרָה וְסוּף יִסְתַּכֵּן הוּא סוּף וְאִם הוּא רִאשׁוֹן
 וְהַסּוּף שֶׁהוּא סוּף הַמְלָכִים וְעִם כֻּלָּה הוּא לֹא הוּא לְבָדָן נִקְרָא מֵאֵלָּךְ כִּשֵּׁם
 הַלֵּהִם וְסוּף לֹא קֶצֶף וְכֻלָּל סְפִירוֹת הַשֵּׁם וְעַל כֵּן צִרְכָּה יִתְקַבַּל חֻקָּהּ בְּכִסָּף
 הַכֹּדֶד הַכּוֹלֵל שְׁנֵעַ סְפִירוֹת יוֹהֵר סוּר גְּדוֹל וּמִמֶּנּוּ יִתְבָּן מִהוּ סוּר שֶׁיִּתְכַּד
 בּוֹגֵם בֵּן פִּכְחֵי עַל כֵּן יִתְקַבֵּל סוּר עֲקָבָה וְסוּר יִשְׂרָאֵל לֹא שֵׁי זְכוּר מִן הַנֶּחֱסֵי וּמִן
 מַעֲשֵׂהוּ וּמִן הַלְלוּתוֹ הַלְלוּתוֹ בְּאֵשׁ עִם עֲקָב וְהַמֵּלֵךְ הַשֵּׁם הַשֵּׁעַ נִסְתָּר עַל כֵּן סוּר
 הַפֶּסֶק הַרְאָשׁוֹן מֵאֲחֵיהֶם וְהוּא אֲחֵיהֶם לְמַפְרֵעַ מִהֲרֹחַ וְהוּא סוּר גְּדוֹל מֵאֵל
 וְהַחֲבוּד הוּא וְעֵתָּה מֵאֵל נִשְׁתַּכֵּן וְיִבְרָא בֵּן וְהוּא מוֹרֵה עַל הַמִּצְוָה וְסוּף כִּבְרָה
 הִלְבֵּל וְהֵנָּה הוּא בֵּן יִשְׂרָאֵל בֵּן הַפֶּסֶק שׁוֹהֵי וְהַשְׁלִישִׁי יִשָּׁא מִשָּׁה מוֹרֵה עַל נִעִיג
 וְסוּף הַמִּצְוָה וְהֵם כֻּלָּם הֵיחָד עַל כֵּן סוּדָם חֲסֵד וְגַם לְבָנָה וְנִרְמָז אִם יִהְיֶה חֲסִידָם
 כִּשֵּׁם כֻּלָּל יִכְנִיג וְיִשְׁאָרוּ שֶׁלֹּא סְפִירוֹת יוֹהֵר עַל יוֹהֵר שֶׁלֹּא שֶׁלֹּא וְהוּא יוֹהֵר
 מִסֻּלֵּם מִחֲבִיבָה וְכִינֵה לֹא הֵם סוּר הַיִּיחֹד וְהַרְאָשׁוֹן כֻּלָּל הַשְׁבִּיעִי
 שְׁמוֹת וְהוּא כֻּלָּל הַשְׁלֵשָׁה שְׁמוֹת יִיחָד וְאִנֶּם סוּר עִשִּׂי סְפִירוֹת כֻּלָּל הַעֲשִׂירִה
 שְׁמוֹת יוֹהֵר שֶׁהֵם רִזִּים וְהֵם הֵם לְרִכִּי וְהוּא וְהֵנָּה סוּר הַזְכָּרָה כֻּלָּל

המאמר

האבות ומספרו עולה השמעת לש ולו ר' אפין רבי ראש והוא סוד זהיה אש
זהיה ונמצא בסוד בכל המקום אשר אצור את שמי ויתנה ראש דבר אמת לרמו
טובל וכן רבים עוד וסוד הצורה הראשונה ראשית והוא ראש האדם אשר
כולל כל ראש והוא רמו על עולם השכלים שהוא קיום השמים ועל ראש קו
לבושן שממנו האור והחשך והעולם השני שסודו שלב ממנו החשך שעשית
שכחה וסוד זכרי הזכרה וסוד שמי הוא השכחה זה שמי לעולם זה הלא השכחה
לעולם וזה זכרי לזכר זהו הזכרה לחשך והסוד זה זכר לזר וסוד הצורה
השנית לחמה שבתוך יחד הראשון זה הוא אחרון הפסם האחרון וזה הוא ראשון כלם
האחרון והראשון אחר וסודו שר שמעל שר הרצון יצאנו פנים ואחור וסוד
הצניה שלישיית שמי סכל והכל שפע שמי פנים ואחור השדר שמו שמי כ
ראשי משמט וסוד הצורה הרביעית משנית שהיא ש הנה הכל ראש אחד על כן
אלף יד שהוא שר אלף זה גיך מעיין שר כל יד ידים נחמדים כלומר
בכל חמר ואחד שהופעתך קצת מזה הכלל אזינך מיד תנועת האותיות עם
הנקוד אחרי הוציע אותך סתרי הנקוד הרמוז בשם כלל תצטרך נקודות

[illegible]

ענין זור

אשר יצאנו ממצרים
ביום הזה

אברהם

אחת בתכלית אטונה ואחת בתכלית אחרונה נענה ולהם אמצעים בניהם
מרחקים מזה הצד ומרחקים אל שכניהם וכן המתקדמים לזה ומרחקים
מזה שחל בנצח ופמשל בזה המלך והעב האחרון שבכל מלכותו כי המלך
בתכלית העשר והעב שהוא העב האחרון הוא בתכלית העניות וההמלך
נשבע עשר להעשיר איש ואיש לאיש ואיש לאיש עי הגיע השופע הטוב
לניאון העבר ומאנו וגיע לעבר שיפתסו ומן העבר לי עבוד שום שפע
לזולת שאין לו לא זרכו ההנחיל לחיותו ולפי זה המציאת המציר נמשל
העשר קרה לכל נמצא מהשם על האדם זה השפע המושכל נשלם בשפע האדם
הכל בשכלו אשר קבלהו מן הנפרד שהוא סוף הנפרדים והשפע המושלם התחיל
מן הנצל המקנה בכל נשלם בשמימיים בנצל הירח ובארציים באדם ועל זה היה
העולם נחלק לחלקים למושב כל נפרד ולמושב כל בלפי נפרד לעולם
ולמושב כל אמצעי ביניהם קצרו נפרד וקצרו בלתי נפרד ומפע שכלמי שנמצא
השפע זהו אבעו נזר שישיפיעהו על המושג לקבלו שאין מושג בין המשפיע
ובין המקבל כמחול האש בעצרת שיכריחהו בהדקו בולקבל כחן עד שישאוב
אש כמחול צור טבע השכל הלא שישיפיע שכל על נפש הנביא שהוא הכח הגברי
נהדקו בו והאשרי שישיפיע על המושג והמושג שישיפיע על חכמי החלטה ועל כן
מקומו אנו והשפע הוא בהרבותו יכריח מקבליו נשלם ימנעו מונעים לקבל
ממנו וכמו שהכריחם לקבל כן יכריחם לנתת אסאין להם מונעים על הגיע כל
חפצו עד סוף כסף המלך הנזר נשפיעו שדנה להשפיע ממונו על כל האדם
האמצעים עד חגיע ממנו החלק הקטן ההוא אל העבר שגם הוא חי משפע
ממנו המלך לו שהתענוגים יססדו וימנעו בירידת המעלות ויתעלו בעלייתם
ומפע היות האדם מורכב מנחות הרבה יתחייב שיראה השפע נשלו והראות
הוא יקרא בשם השנה שכלית נמשבת ויכלל השפע עוז לגמיון ויתחייב
שהגמיון ישג מה שבטבעו להשיג ויראה מה שיראה בנאות גשמות ודומה
רוחני משוקף ויקרא הכת ההוא איש או מלך או כוזבא גם ומפע שיראה
להמון שחמושג במורגש עזר לאוי להסמך עליו מה מושג במדומה המשוקף
עם המושכל הולכו חכמים להעיר שהנבואות כלן מורגשות והנה יהיה
העבר המושכל באמת מעולה מכל מושג אבל אי אפשר לאמת העבר בלתי
התקף לפי טבע כל אדם כי שלשה ההשגות דומות בעטניהם לענין החמר
והנחירי ההרגש חמר לגמיון והגמיון חמר לשכל ובבר יעבור הדבר
הנשג למורגש בקלת העתים ולפי רבוי השקע יכריח השכל את המדבר
הפועל לעבר ולחבר לפי הזמן ולפי המקום ולפי הדור ולפי הנבא המתענג
במסגרת עזרת הנבואה יתנה כבר סיימת למדך מן שהכריחה השפיע
הנזר הנכבד לגבר בו ולכתבו בקלר כפי כחי וכפי מעוט שכל יורב מושג
מחשבת השכל וכללתי כל הענינים בו חלקים גדולים ועלה מספר החלקים

הקאטעס לוח ועלה מספר עשתיס לוח וסימנו באותיות לוח וסימן ככ
 שלשתם מזג ושם חלקים צולים לסיומן עלים וספרי מעיד על חזק
 שהוא חלש שמי וזה סימן שלשת המרכים יחד אברה וזה כ
מנסע עקר שת תשרק הזה והיה ויהיה אברה אברה
אב אברה אב אברה אב אברה אב אברה אב אברה
 בן שמאל אבן אל עפוי וזה ענין לברכה בנך ואע"ג לא נדרש
 הנהרין גלגל לבא